

Laodicean Times

லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 ரீ - பிரின்டர்ஸ் தமிழாக்கம்

தொகுப்பு 3 தொகுதி 2 ஜூலை- டிசம்பர் 2013

R 5903

திருமணம் பற்றிய மேய்ப்பரது சில ஆலோசனைகள் SOME PASTORAL COUNSEL ON MARRIAGE

தேவன்தாமே நம் ஆதிப்பெற்றோராகிய ஆதாமையும் ஏவாளையும் ஒன்றிணைத்ததன்மூலம் முதலாவது திருமணசடங்கை எளிமையாக நிறைவேற்றிவைத்தார். தாயாகிய ஏவாள் ஏற்கனவே ஆதாமின் எலும்பின் எலும்பும் அவரது மாம்சத்தின் மாம்சமுமாயிருந்தபோதிலும், தேவன்தாமே அவர்கள் இருவரையும் தனித்தனியே பிரித்துவைத்திருந்தார். அவர்கள் இருவரும் சரீரத்தில் இருவராக இருந்தாலும், இருதயத்தில் ஒன்றாகவே இருந்தனர். இந்த ஒரே ஜோடியிடமிருந்தே முழு மனுக்குலமும் பிறக்கவேண்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்திருந்தார். பாவம் நுழைந்ததால் முழு மனுக்குலமும் அதற்குள் பிரவேசிக்கச்செய்து, இப்படியாக முழு மனுக்குலத்தையும் மீட்க ஒரு மனிதனுடைய மரணமே போதுமானதாயிருக்கும். “மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தேமுதலும் உண்டாயிற்று”-1கொரிந்தியர் 15:21; ரோமர் 5:12,19.

வேதாகமம் தெளிவாக போதிக்கிறபடி, தேவனுடைய மாபெரும் திட்டம் உலகத்திற்கு இழந்துபோனதை திரும்பக் கொடுத்தலைக் கொண்டுவருவதோடு முடிவுக்கு வரும். அப்பொழுது ஆதாம் தன்னிடமிருந்து ஸ்திரியை பிரித்தெடுக்கும் முன்பு இருந்தநிலைமைக்கு, மனுக்குலம் சீர்பொருந்த செய்யப்படும். ஆகவே நாம் இயேசுவின் வார்த்தைகளின்படி “மறுமையையும் மரித்தோரிலிருந்தேழுந்திருக்குதலையும் அடையப் பாத்திரராக எண்ணப்படுகிறவர்களோ பெண்கொள்வதுமில்லை பெண் கொடுப்பதுமில்லை” - லூக்கா 2:35.

மற்றுமொரு வார்த்தையில் கூறும்போது, திரும்பக்கொடுக்கும் காலத்தின்போது, எல்லா ஆண்களும் பெண்களும் தங்களது ஆண், பெண்ணுக்குரிய தனித்தன்மையான பண்புகளை இழந்திருப்பார். மேலும் ஆதாம் ஆதியில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது இருந்ததுபோல, அதாவது அவருக்குள் ஒவ்வொன்றும் பூரணப்பட்டிருந்ததுபோல, பூமி முழுவதும் ஜனங்களால் நிறைந்திருக்கும். பூமியை அளவுக்குமீறி நிரப்ப தேவன் வடிவமைக்கவில்லை. மாறாக அதை நிரப்பாமட்டுமே தீர்மானித்திருந்தார்.

புருஷனும் ஸ்திரியும் அன்பினிமித்தம் கூட்டுறவில் இணைந்திருக்கவேண்டும் என்றாலும், சட்டம் ஒருபடி முன்னேறிச்சென்று, அவர்களது இணைப்பை சாட்சிகள் முன்னிலையில் அங்கீகரிக்கும்படி பொருத்தமான விதிமுறை வேண்டும் என்றும், இதனால் வருங்காலத்தில் துன்பத்தைத் தவிர்க்கமுடியும் என்கிறது. இதன்விளைவாக,

சில விசேஷித்த உரிமங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவை பொருத்தமானதே என்று நாம் நம்புகிறோம்.

திருமணத்திலுள்ள ஒரு விசேஷித்த அர்த்தம்

கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை பெற்றிருந்து, வேதமாணவர்களாக இருக்கும் அவர்கள், அந்த வசனத்தை பாராட்டுகின்றனர். தேவன் திருமண சடங்கை ஏற்படுத்தும்போது,

திருமணத்திற்கான விசேஷ அர்த்தத்தை தீர்மானித்திருந்தார். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே நடைபெறும் திருமணம் என்பது கிறிஸ்துவம் சபையும் இணைவதற்கு ஒரு காட்சியாக அல்லது எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. இவ்வாறே இருக்கவேண்டுமென தேவன் நியமித்திருந்தார். திருமணத்தை ஒரு காட்சியாக அப்போஸ்தலர் ஒப்பிட்டுக்கூறி, கிறிஸ்து சபையை நேசித்து அதற்காக தம்மையே கொடுத்ததுபோல புருஷர் தங்கள் மனைவியரை தங்களது சொந்த சரீரமாக பாவிக்கவேண்டும் என்கிறார் - எபேசியர் 5:25-32.

புருஷன் தன்னை எவ்வாறு நேசிப்பானோ, அதுபோல் மனைவியை நேசிக்கவேண்டும். இதுவே பெரிதான அன்பு. அவ்வாறே கிறிஸ்துவம் தம் சரீரத்துக்காக எல்லாவற்றையும் செய்தார். இதைக்காட்டிலும் அதிகமாகவே செய்தார், தமது ஜீவனை நமக்காக பலியாக்கினார். புருஷர்கள் தங்கள் மனைவியர்க்காக தங்கள் ஜீவியத்தை ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். அவளுக்குத்தேவையான உணவு மற்றும் உடைகளை தருவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவளது மனநலன் மற்றும் ஒழுக்க ரீதியான நலன்களிலும் அக்கறை கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் கூடுதலாக இது

இம்மாத வெளியீட்டில்	
திருமணம் பற்றிய மேய்ப்பரது சில ஆலோசனைகள்	1
லவோதிக் கேயன் டைம்ஸ் துணைப்படைப்பான ரீ-பிரின்டர்ஸ் தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்து கொள்ளத்தகுந்தவதில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு. தமிழ்நாடு வேத மனைவர்கள், M-1043- ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோயமுத்தூர் - 6. செல் : 93441 44000	

சட்டிக்காட்டுகிறது. புருஷனின் கவனிப்பில் இவையனைத்தும் நிர்வகிக்கப்படவேண்டும். ஒரு நல்ல புருஷன் தன் மனைவியிடத்தில் நன்கு அக்கறை கொள்ளவேண்டும், சூழ்நிலைகளுக்கு தக்கவாறு, தன்னிடமுள்ள சிலவற்றை பலியாக்கவும் வேண்டும்.

பிறகு விஷயத்தை மறுபக்கத்தில் நாம் பார்க்கும்போது, சபையானது தன் கர்த்தரிடத்தில் பக்தியாய் இருக்கக்கூடவன் என்றும், அவ்வாறே மனைவிகளும் தங்கள் புருஷர்களிடத்தில் பயபக்தியை காண்பிக்கக்கூடவர்கள் என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். மனுக்குலம் இந்த தெய்வீகப் பாடத்திலுள்ள ஆவியை அதாவது சிந்தையைப் பற்றிக்கொள்ளமுடியும். இந்த தெய்வீகப் பாடத்திலுள்ள ஆவியை அல்லது பயபக்திக்குரிய சிந்தையை எந்தளவு பற்றிக்கொள்கிறார்களோ, அந்தளவே தங்கள் ஜீவியத்தில் நன்மைகளை அடைவார்கள். திருமணஉறவில் கர்த்தர் வைத்திருக்கின்ற ஏற்பாட்டை யார் கண்டிப்பாக கடைப்பிடிக்கிறார்களோ அவர்கள் அநேக நன்மைகளை அடைவார்கள். ஒரு புருஷன் தன் மனைவியை நேசிப்பதன்பொருட்டு, சில சமயங்களில் தன் சொந்த தீர்மானங்களை விட்டுவிடுவானாகில், அவனே அதிக பாராட்டைப் பெற்றிருப்பான். அவ்வாறே மனைவியும் தன் புருஷனின் நலனுக்காக ஊழியம்செய்ய தன்னால் இயன்றளவுசெய்ய தன்னை அர்ப்பணித்தால், அது கிறிஸ்துவுக்கு சபை ஊழியம்செய்வதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கும்.

அப்போஸ்தலர் கீழ்க்கண்ட வசனத்தில்; “இப்படியிருக்க, அவனை விவாகம் பண்ணிக்கொடுக்கிறவனும் நன்மை செய்கிறான்; கொடாமலிருக்கிறவனும்அதிக நன்மை செய்கிறான். (1கொரிந் 7:38) என்று கூறும் ஆலோசனைக்கு முரணாக நாம் விவாதிப்பதில்லை. அவர் இங்கு உலகத்தாருக்காக எழுதாமல், கர்த்தருக்கென்று தங்கள் ஜீவியத்தை ஒப்பிக்கொடுத்தவர்களுக்காகவே பேசுகிறார். கர்த்தரிடத்தில் தங்களை ஒப்புவித்ததற்கு அவர்களது திருமணம் எவ்விதத்திலும் குறுக்கிடுவதில்லையெனில், அவர்கள் திருமணம்செய்துகொள்ளலாம். ஒருவேளை அவர்களது உடன்படிக்கைக்கு தடைஏற்படுத்துமானால், திருமணம்செய்வது அவர்களது ஜீவியத்தை அடகு வைத்ததுபோலாகும். ஆனால் சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளில் அநேகர் திருமணத்தால் ஆதாயமடைந்ததும் உண்டு, தனிப்பட்டவிதத்தில்தான்மட்டுமல்ல, கர்த்தரோடும் பிறரோடும் வைத்த அவர்களது உறவிலும் ஆதாயம் அடைந்துள்ளனர்.

ஆகவே திருமணம்செய்பவர்கள் கர்த்தருக்கு எதிராக செல்கிறார்கள் என்றபொருளில் பேசுவதாக புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. இருந்தபோதிலும் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்த தீர்மானித்த அனைவரும் இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் மிக கவனமாயிருக்கவேண்டும். மற்றவர்களோ திருமணம்செய்வோரை விமர்சிக்க முயலக்கூடாது. இது சுயாதீனம், இந்த சுயாதீனத்தைக்கொண்டே தேவன் நம்மை விடுதலையாக்கியிருக்கிறார். இந்த உரிமையை நாம்தொடர்ந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் மற்றவர்களுக்கு அருளவும்கூடும்.

நன்மைக்காக அல்லது தீமைக்காக :-

திருமணம் செய்வோர், தான் ஒரு பூரணமனுஷனை திருமணம் செய்யப்போவதில்லை என்ற உண்மையை தீர்மானித்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் “பரிபூரணம் ஒருவனும்இல்லை, ஒருவனாகிலுமில்லை” என்று வேதாகமம் நமக்குக் கூறுகிறது. ஒருவனும் பூரணராயிராத நிலைமையில், அபூரணராயுள்ள ஒருவர், பூரணராக உள்ளவரே வேண்டுமென கேட்பது தவறு என்பது வெளியரங்கமாகிறது. ஆயினும் ஒவ்வொருவரும் தங்களது

சொந்த பலவீனத்தை மூடிமறைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஞானமற்றோராக இருக்கிறார்கள். நமது சிந்தைகள் பூரணமாயிருந்து, அந்த உன்னத சிந்தையின் தராதரத்துக்கு நம்மால்இயன்றஅளவு ஜீவிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு குறைபாட்டையும் எவ்வளவுவிரைவில் முடியுமோ, அவ்வளவாக மறைக்கவேண்டும். இதனால் அங்கே எந்த ஒரு தடையும் ஏற்படாது. ஒருவர் திருமணத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்போது, தான் பூரணராய் உள்ள ஒருவரை மணந்திருக்கிறேன் என்று எண்ணுவது தவறானது. அவர் தன் பலவீனத்தை திருமணப்பந்தத்தில் இணைந்தவருக்குப் பின்னால் மறைத்துக்கொள்கிறார். இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் பலவீனத்தை மறைத்துக்கொள்வது வாழ்நாள்முழுவதும் நீடித்திருக்கக்கூடும்.

திருமணமானோர் ஒருவர் மற்றவருடைய கடந்த வாழ்க்கையை விசாரிப்பதுகூடாது. திருமணமான அத்தருணத்திலிருந்தே ஒருவர் மற்றவரை நன்மைக்கென்றோ, தீமைக்கென்றோ ஏற்றுக்கொள்கிறார். அப்போதிலிருந்து, பழைய வாழ்க்கையை திரும்பிப் பார்த்தல்கூடாது. கர்த்தர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டபோதும் அவ்வாறே நடந்தது. அவர் நம் கடந்த கால வாழ்க்கையை விசாரிக்கவில்லை. நாமும் அவ்வாறுசெய்யக்கூடாது. திருமணமான தம்பதியர் கடினமான சூழ்நிலைகளை அடைவார்களானால், அவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்டுள்ள கடினங்களை சீர்ப்படுத்தும்படி முயற்சிக்க எவரையும் இவர்கள் அனுமதிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் துன்பத்தையே வருவிக்கும். தேவன் ஒன்றிணைத்திருக்கிறதன்பேரில் ஒருவனும் பிரவேசிக்க முயற்சிக்கக்கூடாது. திருமணத்தின் இடர்ப்பாடுகள் பரஸ்பரம் பேச்சுவார்த்தையினால் நிச்சயமாக தீர்க்கப்படவேண்டியவை. இதை அறிந்திருந்து, பிறரது ஜீவியத்தின் கஷ்டங்கள் பெருகும்படியாக நம் நடவடிக்கை அமைந்துவிடாதபடி விழிப்பாய் இருக்கவேண்டும். நாம் இரக்கங்கொள்ளவும்கூடாது. நாம் அவர்களை தனித்திருக்கும்படி விட்டுவிடவேண்டும். அவர்கள் எப்பொழுதாகிலும் ஆலோசனை தரச்சொல்லி நம்மை அணுகுவார்களாகில், கொடுக்கலாம், ஆனால் நேரடியாக உட்பிரவேசித்தல்கூடாது. அவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டபிறகு, அவர்கள் எத்தனைகாலம் ஜீவிக்கிறார்களோ, அது நன்மையாக இருக்கும் அல்லது தீமையாக இருக்கும்.

ஆகவே திருமணம் என்பது பொறுப்புணர்வுமிகக் கூடியது. இதை மிக தீவிரமாக கவனித்து, ஆலோசித்தபிறகே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இது ஒரு பரிசுத்தமான பொறுப்பு. ஒப்புநடுத்தில் இணையவிருப்போரே எஞ்சியுள்ள ஜீவியத்தில் தங்களை பிணைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த சிந்தை முழுமையாக மதிக்கப்பட்டு பின்பற்றப்படுமேயானால், திருமணங்கள் அனைத்தும் அதிகநிறைவை ஏற்படுத்தும்.

குருவே பேசும்! என்னை தயார்ப்படுத்தும் -உம்

குரலை நாளும் கேட்கிறேன்

கீழ்ப்படிதலோடுகூட மகிழ்ச்சியும், ஸ்திரமும்

ஒவ்வொரு வசனத்திலும் இனியும் பின்தொடரும்

நான் செவிசாய்க்கிறேன் கர்த்தாவே, உம்மிடத்திலேயே

குருவே பேசும், பேசும் என்னிடம் தொடர்ச்சியாக..

மக்கெதோனியாவிலிருந்து வேண்டுகோள் THE MACEDONIAN APPEAL

“அங்கே இராத்திரியிலே பவலுக்கு ஒரு தரிசனம் உண்டாயிற்று; அதென்னவெனில், மக்கெதோனியா தேசத்தான் ஒருவன் வந்துநின்று: நீர் மக்கெதோனியாவுக்கு வந்து எங்களுக்கு உதவிசெய்யவேண்டுமென்று தன்னை வேண்டிக்கொண்டதாக இருந்தது” – அப்போஸ்தலர் 16:9

பவல் தம் இரண்டாவது சுற்றுப்பிரயாண ஊழியத்துக்கு துணையாக சீலாவைத் தெரிவுசெய்தார். துவக்கத்தில் பர்னபாவும், பவலும் இணைந்து செல்லவே திட்டமிட்டிருந்தனர். ஆனால் மாற்கு பொருத்தமானவர் என்று அவரை உடன் அழைத்துச்செல்வதில் இருவருக்குமிடையே கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டது. இதன்முடிவு, பர்னபால் மாற்குவை கூட்டிக்கொண்டு சைப்ரஸ் தீவில் உள்ள சகோதரர்களை மீண்டும் சந்திக்கும்படி புறப்பட்டுச் சென்றார். பவலோவென்றால் கலாத்தியாவிலுள்ள சபைகளுக்கு தரைமார்க்கமாக சென்றார். போகும்வழியில் ஒருவேளை தம் சொந்தப் பட்டணமாகிய தர்குலுக்கும் சென்றிருக்கக்கூடும். வெளித்தோற்றத்தில் காணும்போது, சீலாவும் பிரயாணம் துவங்கும்முன்பாக அவரது வீடாகிய எருசலேம் சென்று தம் காரியங்களை முடித்துவிட்டு பின்பு ஆசியா மைனரில் பவலுடன் இணைந்துகொண்டதாக காணப்படுகிறது. பவல் அப்போஸ்தலன் தன் பிரயாணத்தைத் துவங்கும்பொழுது “அவர்கள்” என்று கூறுவதற்கு பதிலாக, “அவர்” என்று ஒருமையிலும், அதன்பின்பு, பவல் சீலா மற்றும் தீமோத்தேயு லிஸ்திரா பட்டணத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருந்ததை, “அவர்கள்” என்ற வார்த்தையை உபயோகித்தும், இறுதியாக, லூக்கா, துரோவா பட்டணத்தில் அவர்களோடு பிரயாணத்தில் ஒன்றிணைத்துக்கொண்டபிறகு, “நாங்கள்” என்றும் வரலாற்று ஆசிரியரான லூக்கா எழுதியிருப்பதை அடிப்படையாகக்கொண்டு நாம் அனுமானிக்கிறோம்.

ஆசியா மைனரிலுள்ள சபைகளுக்கும் அப்போஸ்தலர் பிரயாணம் செய்தார். அந்த சபைகள் அவரது முந்தைய பிரயாணத்தின்போது உருவாக்கப்பட்டவை. அங்குள்ள சகோதரர்களை உற்சாகப்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும் அறிவில் வளர்ச்சிபெறச்செய்யவும், கிருபையில் வளர தூண்டுவதுமே, பவல் அந்த சபைகளை சந்திப்பதன் நோக்கமாயிருந்தது. அவரது பிரயாணத்தினால் கிடைக்கப்பெற்ற கனிகளை சந்தித்ததன்மூலம், அப்போஸ்தலர் புத்துணர்ச்சியடைந்ததில் சந்தேகத்திற்கிடமில்லை. லிஸ்திராவில் தேவனுடைய கிருபையும் சுவிசேஷத்தின் அறிவும் ஒரு இளைஞன் போதுமான அளவு வளர்ச்சியடையும்படி சென்றடைந்ததை பவல் கண்டார். தீமோத்தேயு என்ற பெயருடைய அந்த இளைஞனுக்கு 21வயது இருக்கக்கூடும். அவரது தகப்பன் ஒரு கிரேக்கனாயும் அவரது தாய் ஒரு யூதஸ்திரீயாகவும் இருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் கிரேக்க நூல் கூறுகின்றபடி அவள் ஒரு விதவையாய் இருந்ததாக காணப்படுகிறது.

மதப்பற்றில் வளர்ச்சியடைந்தபோதிலும், தீமோத்தேயுவுக்கு யூத மதசட்டத்தின்படி விருத்தசேதனம் செய்யப்படவில்லை. பின்பு, அப்போஸ்தலர் பவலுடன் பின்னாளில் வெளியூர்க்கு சத்தியஊழியம் செய்யப்போகும்போது, விருத்தசேதனம் செய்யும்படி பவலால்

தீர்மானிக்கப்பட்டு, அவ்வாறே செய்யப்பட்டது. அப்போஸ்தலர் பவல் செல்லும் இடங்களிலும் எருசலேமில் அப்போஸ்தலர்களது ஆலோசனைக்கூட்டத்திலும் கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் விருத்தசேதனம் செய்யப்படுதல் அவசியமற்றது என்று வலியுறுத்திய பவல், தீமோத்தேயுவுக்கு விருத்தசேதனம் செய்த இச்செயல், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் விநோதமாயும் உள்ளது. மேலும் புறஜாதியானாகிய தீத்துவுக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணுவதற்கு அப்போஸ்தலர் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை என்பதும் நமக்கு நினைப்பூட்டப்படுகிறது(கலாத்த2:3). இக்காரியங்களை கருத்தில்கொண்டு பார்க்கும்போது, ஏன் தீமோத்தேயு விருத்தசேதனம் செய்வதற்கு பவல் சம்மதித்தார்? முறையாகப் புரிந்துகொள்ளும்பொழுது, அப்போஸ்தலருடைய நடத்தை முழுமையாக முரண்பாடற்றதாக இருக்கிறது என்று இதற்கு நாம் பதிலளிக்கிறோம். மோசேயின் பிரமாணத்தில் விருத்தசேதனம் இடம்பெறவில்லை, பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த ஆபிரகாமினிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் அனைவரீதும் இது ஒரு முத்திரையாக அல்லது அடையாளமாக இருக்கும் நோக்கத்துடனே நியமிக்கப்பட்டது. எருசலேமிலுள்ள ஆலோசனைச்சங்கம் இதுமுற்கொண்டு, எந்த யூதரும் விருத்தசேதனம் செய்யக்கூடாது என்று தீர்மானம் இயற்றவில்லை. மாறாக, கிறிஸ்தவனுக்கு விருத்தசேதனம் தேவை என கருதக்கூடாது என்றே தீர்மானித்திருந்தனர். இந்த விஷயத்தில் அப்போஸ்தலர் பவலின் கருத்து மிகவும் திட்டவாட்டமானது. அவர் கூறுகிறார்;

“கிறிஸ்து இயேசுவினிடத்தில் விருத்தசேதனமும் விருத்தசேதனமில்லாமையும் ஒன்றுக்கும் உதவாது; அன்பினால் கிரியை செய்கிற விசுவாசமே உதவும்” – கலாத்த5:6.

மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக இருப்பது, கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் புதியசிருஷ்டிகளாக உருவாக்க போதுமானதாயிராது. ஆகவே மாம்சத்தின்படியான விருத்தசேதனம் புதியசிருஷ்டிக்ஞரிய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றாது என்பதே இங்கு கூறப்படும் கருத்தாகும். முன்பு யூதனாயிருந்தாலும் புறஜாதியானாயிருந்தாலும், ஜீவனுள்ள விசுவாசத்தின்மூலமாக கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கமாக தேவனால் புதுசிருஷ்டியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபிறகு, ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலனாக இருக்கவேண்டுமானால் இருதயத்தை விருத்தசேதனம்செய்த புதுசிருஷ்டியாக இருக்கவேண்டும். இருதயத்தில் விருத்தசேதனம் என்பது மாம்சத்தின் நோக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், விருப்பங்களை அறுத்துவிடுவதையே குறிக்கிறது. ஆகவே இந்த விளக்கங்களை அறியும்பொழுது, தீமோத்தேயுவுக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டதற்கு எவ்வித ஆட்சேபமும் இருக்காது என்று நாம் காண்கிறோம். இது அவருக்கு ஆவிக்குரிய உதவியை கொண்டுவரலாம், அல்லது தீமையை உண்டுபண்ணலாம். இது அடையாளம் மட்டுமே என்று தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு செய்யப்படுமானால், நிஜமான விருத்தசேதனம் ஒருவரை கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கமாக, திருச்சபையாக உருவாக்கும், அப்படிப்பட்ட விருத்தசேதனத்தை தீமோத்தேயு அப்போது பெறவில்லை. தீமோத்தேயுவின் தாய் ஒரு யூதஸ்திரீயாக இருந்தபடியால், அவருடைய தகப்பன் ஒரு கிரேக்கனாய் இருந்தும், அவர் ஒரு யூதனாக வளர்ந்தார். இந்த உண்மையை யூதர்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்தபடியால், அவர்கள் து பிரயாணத்தின்போது தொடர்புகொள்ளுகிறவர்கள், அவர் விருத்தசேதனம் செய்திருக்கிறாரா இல்லையா என்று கேள்விஎழுப்பக்கூடும். விருத்தசேதனம் செய்யவில்லை என்று பதில் அளிக்கப்படுமானால், அவர் ஒருபோதும் நல்ல

யூதனல்ல, அவர் யூத மத கொள்கைகளை விட்டுவிடல்களினவர் என்று அர்த்தங்கொள்வர். விருத்தசேதனம் செய்தவர் என்றால், இந்த தடைகள் அகன்றுபோய், மாபெரும் செல்வாக்கோடு அவர்கள் மத்தியில் இருக்கவும், அவர்கள் உள்ளத்தில் நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்தவும் முடியும்.

அப்போஸ்தலர் பவுலின் குணதிசயங்களில் கபடற்ற தன்மையும் நேர்மையுமே ஒன்றைக்காட்டிலும் மற்றொன்று சிறந்ததாய் இருந்தது. தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்துவின் விஷயத்தில் பவுலின் நடத்தையை முறையான வெளிச்சத்தில் நீதியான நோக்கில் பார்க்கும்போது, பவுலின் அணுகுமுறை தீமோத்தேயுவுக்கு விருத்தசேதனம் செய்த விஷயத்தில், அவர்களை வஞ்சிக்கும்விதமாகவும், சமரசத்துக்காக விட்டுக்கொடுக்கும் விதமாகவும் உள்ளதாக சிலர் கருதுகின்றனர். இந்த சட்டப்படியான வழியையே பவுல்;

“யூதரை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளும்படிக்கு யூதருக்கு யூதனைப்போலவும், நியாயப்பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளும்படிக்கு நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவனைப் போலவுமானேன்” - 1கொரிந் 9:20.

எந்தவிதத்திலும் சத்தியத்தை சமரசத்திற்கென விட்டுக்கொடுக்கும் எண்ணம் அவரிடத்தில் இல்லை. பேதுருவை ஒருமுறை எதிர்த்துநின்றது இதற்கு ஒரு நல்லசான்று. யூத மற்றும் புறஜாதி விசுவாசிகளோடு பழகுகையில், உள்ளுணர்வுகளை மறைத்துப் பழகினார். எப்படியெனில், பேதுரு புறஜாதியாரோடே சாப்பிட்டார், ஆனால் யூதர்கள் வந்தபோதோ பயந்து, புறஜாதியாரிடமிருந்து விலகிப் பிரிந்தார்(கலாத்த 2:11). கலாத்தியருக்கு எழுதிய அவரது நிருபத்திலும் இது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில், புறஜாதியாராயிருந்து சத்தியமார்க்கத்துக்கு உட்பட்டோர்க்கு விருத்தசேதனம் யூதர்களைப்போல் கட்டாயமாக்கப்படவில்லை என்றும், ஒருவேளை அவர்கள் விருத்தசேதனம் பண்ணுவார்களாகில் நியாயப்பிரமாணங்களையும் அதன் சடங்குகளையும் குறித்து ஓரளவே நம்பிக்கை உடையோராய், அவர்களது இரட்சிப்புக்கென்று தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு கிறிஸ்துவின் பலியின் பண்ணியத்தின்மேல் முழுநம்பிக்கை வைக்கவில்லை என்று பொருள்படும் என்று நேரியசிந்தனையில் குறிப்பிடுகின்றார். அவர்களுக்கு பவுலின் வார்த்தைகள் இதோ; “நீங்கள் விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொண்டால், கிறிஸ்துவினால் உங்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனமுமிராது.. மேலும் விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொள்கிற எந்த மனுஷனும், நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் நிறைவேற்ற கடனாளியாயிருக்கிறான். நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமானாகும்படி விரும்புகிற நீங்கள் யாவரும், கிறிஸ்துவை விட்டுப்பிரிந்து, கிருபையினின்று விழுந்தீர்கள்” - கலாத்த 5:2-4. நாமும் அவ்வாறே, உடை, சடங்குகள் மற்றும் நடைமுறைத் தன்மைகள் போன்றவற்றில் சலுகை அளித்தலை தெளிவாக வகையறுத்துக் காண்பிப்போமாக. இது நம்மைச்சுற்றிலும் உள்ளவர்களிடத்தில் உள்ள தப்பெண்ணம் அல்லது அறியாமையை முறையாக உருவாக்கும். ஆதலால், கொள்கைகளின் அடிப்படையில் சலுகைகளை ஏற்படுத்துவது, எந்த தனிநபருக்கும் எந்த சூழ்நிலையிலும் அனுமதிக்கப்படத் தக்கதல்ல.

அப்போஸ்தலர் லிஸ்திராவிலுள்ள சகோதரர்களை சந்தித்து தன் வெளியூர் பிரயாணத்தை வெற்றிகரமாக முடித்தபிறகு, ஆசியா மைனார்க்கு பிரயாணிக்க எண்ணங்கொண்டிருந்தார். ஆனால் கர்த்தர் அவர்களது முயற்சிகளை தடைசெய்வதை அறியும்வரைக்கும், தயவற்ற சூழ்நிலை அவர்கள் மத்தியில் காணப்பட்டது. அதன்பின்பு மற்ற இடங்களுக்கு ஊழியம்செய்வது குறித்து குழப்பம் ஆரம்பமானது. நிச்சயமற்ற தன்மையே பவுலை

வழிநடத்துவதற்கு கர்த்தருக்கு சாதகமான தருணமாயிற்று. பவுலுக்கு தரிசனத்தில் ஒரு மனிதர் மக்கெதோனிய தேசத்து உடையணிந்து, அவரை நோக்கி; “நீர் மக்கெதோனியாவுக்கு வந்து எங்களுக்கு உதவிசெய்யவேண்டும்” என்று வேண்டுகோள் விடுத்தான். இதை தெய்வீக வழிநடத்துதலாக அப்போஸ்தலர் ஏற்றுக்கொண்டு, ஐரோப்பாவைநோக்கி தம் பிரயாணத்தை உடனடியாகத் தொடங்கினார். இங்கு தேவன் தம் சபையின் அனைத்து நலன்களிலும் அக்கறையாயிருந்து, மேற்பார்வையிட்டு வழிநடத்துகிறார் என்பதற்கான சாட்சியத்தை நாம் அடைகிறோம். சிறிய ஆசியாவுக்கு சத்திய செய்தியை பிரசங்கிக்க அனுமதிக்காததால், அதன்மேல் தேவன் வெறுப்புற்றிருக்கிறார் என்று அர்த்தமல்ல, பிற்பாடு, உகந்தநேரத்தில் அங்கே செல்ல அனுமதிப்பார். ஆனால் ஐரோப்பாவுக்கு செய்திசொல்ல இதுவே சரியான சமயமாயிருந்தது.

ஐரோப்பாவிற்கு அப்பாலிருந்து, தெற்குபுறமாக ஆப்பிரிக்காவுக்கு கர்த்தர் தம் செய்தியை சொல்ல வழிநடத்தியிருக்கலாம். ஆனால் தெய்வீகத்திட்டத்தின் ஒவ்வொரு பண்பும் ஏற்றவேளையில் நிறைவேறும்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது, தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தெய்வீகக்கிருபையின் செய்தி கிரேக்கர்களுக்கு செல்லவேண்டிய தருணமாயிற்று. இந்த காலகட்டத்தில் அவர்கள் கலையிலும் இலக்கியத்திலும் உலகிலேயே மிகச்சிறந்தவர்களாக அறியப்பட்டிருந்தனர்.

மருத்துவனாகிய லூக்கா, இக்காலகட்டத்தில்தான் பவுலோடு ஊழியப்பிரயாணத்தில் இணைந்துகொண்டார் என்று கருதப்படுகிறது. கல்விமானாக விளங்கின இந்த சதுசேயன், ஒரு மருத்துவராயுமிருந்தார். பரிசுத்தபவுலின் பேச்சுக்களை எழுத்துவடிவில் கொண்டுவர, கர்த்தர் லூக்காவை ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். இதனால் அப்போஸ்தலருடைய நிருபங்கள், அக்காலத்திலிருந்த அநேக சபைகளுக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டது. அதோடுகூட, ஆதிசபையிலிருந்து தற்காலம்வரை உள்ள கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கிடைத்தது. லூக்கா சுவீசேஷத்தினை எழுதியதோடல்லாமல், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளையும் மற்றும் பரிசுத்தபவுலின் நிருபங்களில் ஏறத்தாழ அனைத்தையும் இவரே எழுதினார். இங்கு கிறிஸ்துவின் பல்வேறு சார அங்கங்கள் பெற்ற பாக்கியங்களை நாம் மற்றொரு உதாரணமாக பெறுகின்றோம். லூக்கா, அப்போஸ்தலர் பவுலைப்போல் இருக்கமுடியாது, அல்லது பரிசுத்தபவுலின் ஊழியத்தை செய்யவும் முடியாது. ஆனால் கர்த்தரால் அவரை சத்தியத்தை பெருமளவில் பிரஸ்தாபிப்பதற்கு திறம்படவும், மேன்மையாகவும் உபயோகிக்கமுடியும்.

அவ்வாறே நம்மிடமும் காணப்படுகின்றது. நாம் அப்போஸ்தலர்களாக முடியாது. நம்மால் மாபெரும் காரியங்களை செய்யவும் முடியாது. ஆனால் கர்த்தரின் ஆவியால் நிரப்பப்படும்போது, சத்தியத்தில் சில ஊழியங்களை செய்யும் பாக்கியம் பெறுகின்றோம். கர்த்தருக்காகவும் சகோதரர்களுக்காகவும் செய்யும் எந்தஊழியமும், அற்ப ஊழியமாகிய ஒருவரது பாதங்கமுடிவலுங்கூட கனமுள்ளதும் பாக்கியமானதுமாகும்.

தியத்தீராளாகிய விதியாள் :-

கிரேக்கநாட்டில் மக்கெதோனியாவின் பிரதான பட்டணங்களில் ஒன்றாக பிலிப்பி பட்டணம் உள்ளது. ஐரோப்பாவிலேயே இந்தப் பட்டணத்தில்தான் முதலாவதாக நற்காரியங்களின் செய்தி பிரசங்கிக்கப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. அப்போஸ்தலரும் அவரது உடன்ஊழியர்களும் ஓய்வுநாளன்று என்னைக்கும்போல் தேவனை தொழுதுகொள்பவர்களைத் தேடினர். தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்த ராஜ்யத்துக்காக

நம்பிக்கையோடு தேடினர். அப்படிப்பட்டவர்களே அவர் கொடுக்கவிருக்கிற கவிசேஷ செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள நன் கு ஆயத்தமாயிருப்பார். இயேசு மீட்பராக தம் முதலாம்வருகையில் வந்து, தம்மையே பலியாக்கி, ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்கொண்டு அஸ்திவாரத்தை ஏற்படுத்திச் சென்றார். அவரது தியாகபலியின்

ஆசீர்வாதங்கள் ஒவ்வொரு சிருஷ்டிப்புக்கும் சென்றுசேரும்படி ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். ஆனால் பொதுவாக உலகின் ஜனங்களிடத்தில் தொடர்புகொள்வதற்கு முன்பாக, தற்போது, ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகிய சிறுமந்தையாரை இயேசுவோடு ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின் ஆசீர்வாதங்களை நிர்வகிப்பதற்காக அவரது ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும் அருக்க அழைத்து வழிநடத்திவருகிறார்.

பிலிப்பி பட்டணத்தில் வழிபாட்டுஸ்தலம் இல்லை என்பது விசாரணையிலிருந்து தெரியவருகிறது. இதனால் அங்கு பவுலுக்கும் அவரது உடன்ஊழியர்களுக்கும் காரியங்கள் மிகவும் தயவற்றதாகக் காணப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஒவ்வொரு ஓய்வநாளின்போது அங்கு பட்டண நுழைவாயிலின்வெளியே, ஆற்றின் அருகில் மதக்கூட்டம் நடைபெறுவதை அவர்கள் கேள்விப்பட்டனர். அது தெய்வீக ஐக்கியத்திற்கு முக்கியத்துவமளிக்கும் ஜெபக்கூட்டமாக இருந்தது. யூத வழிபாட்டுஸ்தலத்தில் காணப்படும் வசதிகள் அங்கு இல்லை. ஆட்டுத்தோல்களால் எழுதப்பட்ட வேதாகம் இராததால், நியாயப்பிரமாணத்தை வாசித்தலும் வழக்கத்திலில்லை. மாறாக ஜெபமும் வழிபாடும் அங்கு செய்யப்பட்டுவந்தது. இவையனைத்தும் அப்போஸ்தலர் சவிசேஷசெய்தியை பிரசங்கிப்பதற்கு சாதகமாக இருந்தன. அவ்விடத்திற்கு வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தோரிடத்தில் அவர் உரையாடி, நன்மையான எந்த ஈவையும் அருள்பவரை துதித்தலின் முக்கியத்துவத்தையும், இருதயத்தால் தொழுதுகொள்வதன் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துரைத்தார். அதன்பிறகு இயேசுவின் பலி மற்றும் அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் அவர் வல்லமையோடும் மாபெரும் மகிமையோடும் இரண்டாம் வருகையில் வரவிருப்பதையும் - இவைகளிலுள்ள நற்காரியங்களையும் விளக்கினார். தற்போது அவரது சரீரத்தின் அங்கமாகவும் திருச்சபையாகவும் ஆயிரவருடயுகத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு உடன்சகந்திராராகும் அழைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அவர் காண்பித்திருப்பார்.

ஆயினும் அங்கே ஜெபக்கூட்டத்தில் கலந்திருந்த அநேகர் அல்லது ஒருசிலரில், ஒரு ஸ்திரீயினுடைய இருதயம் ஆயத்தமான நிலைமையில் செய்தியை கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. அவள் பெயர் லிதியாள். அவள் இரத்தாம்பரம் விற்கிறவளாயிருந்தாள், தற்காலத்தைக்காட்டிலும் பழையகாலங்களில் சாயங்கள் அதிக விலையுள்ளதாயிருந்தது. மேலும் அவற்றை எப்படி தயாரிப்பது என்ற அறிவும் இரகசியமாயிருந்ததால்,

அத்தொழில்செய்து வருவாய் ஈட்டிமுடிந்தது. இவ்வாறாக லிதியாள் நிதிநிலைமை போதுமான அளவு கிடைக்கப்பெற்றிருந்ததை நாம் யூகிக்கமுடிகிறது. சத்தியம் அவளது இருதயத்தை திறந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவளது புரிந்துகொள்ளும் கண்களும் பிரகாசமாயிருந்தது. இதனால் தன்னை முழுவதும் அர்ப்பணிக்க உடனே கீழ்ப்படிந்தாள். அதாவது அவளும் அவளது விசுவாசவீட்டாரும் அர்ப்பணிப்புக்கு அடையாளமாகிய தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் மூலம் தங்களை கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தனர்.

தேவபக்தியுள்ள பெற்றோர், அவ்வாறே தேவபக்தியில் விருப்பங்கொண்ட குழந்தைகளை எப்பொழுதும் அடையப்பெறுவதில்லை. வேதாகமத்தில் இத்தன்மையுள்ள 7 சம்பவங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கர்த்தருக்கென்று ஊக்கமாய் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, அவரது வசனத்தினால் வழிநடத்தப்படும் பெற்றோர், அவரோடு உன்ஜீவிப்பவர்களிடத்தில் மற்றும் அவரது நேரடிப் பராமரிப்பின்கீழ் இருப்பவர்களிடத்தில் பொதுவாகவே நல்ல செல்வாக்கு உடையவராக விளங்குவார்கள் என்று நமது தனிப்பட்ட அனுபவத்தின்மூலம் அறிந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு பெற்றோரிடத்திலும் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை மற்றும் ஜெபத்தின்

ஆதிக்கமிருந்து, அதனை தங்கள் குடும்பங்களில் தேடவேண்டும். ஆனால் பேச்சு மற்றும் செயலில் எச்சரிக்கையாயிருந்து, சிரத்தையோடு அதை தேடாவிடில் அதை அடையமுடியாது. கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவசித்தத்துக்கு நம் இருதயத்தின் நினைவுகளை சிறைப்படுத்துவதே பேச்சு மற்றும் செயலை கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவருவது குறிக்கும். ஆயினும், தங்கள் குழந்தைகள் பெருமளவில் வளரும்வரை, பெற்றோர் தேவபக்தியின் நிலைப்பாட்டை அடையாதிருந்து, பகுத்துணரத் தவறி, தங்கள் பொறுப்புணர்வுகளை உணராதிருக்கும்போது, அவர்களது குழந்தைகள் அவர்களது தேவபக்தியின் நிச்சயத்தை அறிந்துணராதது மதிப்பளிக்காதிருந்தால், பெற்றோர் குழந்தைகளை கடிந்துகொண்டு, இரகசியின்றி நடந்து, அறிவுறுத்தக்கூடாது. இன்னும் சரியாகச் சொல்வோமானால், பெற்றோர் கர்த்தரை அறிய ஆரம்பித்தபிறகு, தங்களது சொந்தஜீவியம் மற்றும் தங்கள் குழந்தைகளை பயிற்றுவித்தல் போன்றவைகளிலும், அவரது வசனத்தின் அறிவுரைகளைப்புரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்புஅடைந்து, அதன்பின் குழந்தைகளை கர்த்தரது புத்தியறிவின்பேரில் பேணிவளர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு கர்த்தரது வசனங்களின் ஆழங்களை தெரியப்படுத்தினபிறகே, எதை செய்யவேண்டும், எதைசெய்யக்கூடாது என்ற அறிவைப்பெற்றபிறகே, கர்த்தரிடத்தில் பதில் சொல்வதற்கான பொறுப்பை அடைகிறார்கள்.

“அவள் எங்களை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டாள்”

லிதியாள் வயதுமுதிர்ந்த குழந்தைகளுக்குத் தாயார் என்று அவளது விசுவாசவீட்டார் நம்பினதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. பிலிப்பி பட்டணத்தில் மேலோங்கியிருந்த விக்ரிகங்களை அலட்சியப்படுத்தி, இவர்கள் மெய்தேவனை முழுமையாக அவளது செல்வாக்கின்கீழ், அவளோடுகூட தொழுது கொண்டிருந்தனர். அவளது கணவன்பெயர் குறிப்பிடப்படாததால், அவள் ஒரு விதவையாய் இருந்தாள் என்று நாம் அனுமானிக்கிறோம். ஆதலால் யாரிடமும் கலந்தாலோசிக்க இடமின்றி, தனக்கிருந்த உரிமையைக்கொண்டு, அப்போஸ்தலரையும் அவரது உடன்ஊழியர்களையும் தன் வீட்டுக்கு வந்து தங்கும்படியும்

அவர்களை உபசரிக்க விருப்பமாயுள்ளதையும் கூறி அழைத்தாள். அப்படிப்பட்ட விருந்தினர் தன் வீட்டிற்கு வருவதன்மூலம் அவர்களை கனப்படுத்துவதற்கு பதிலாக, தன்னைத்தானே கனப்படுத்திக்கொள்வதாக அவள் உணர்ந்திருந்தது முறையானதாய்த் தோன்றுகிறது. தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரர்களும் இருந்தோரை அவளது வீட்டுக்கூரையின்கீழ் உபசரிப்பதை தனக்கு மேன்மையாகக் கருதினாள். அவர்களை அழைக்கும் போது, “நீங்கள் என்னைக் கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவளென்று எண்ணினால், என் வீட்டிலே வந்து தங்கியிருங்கள் என்று எங்களை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டாள்” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது (அப் 16:15).

இங்கு அப்போஸ்தலர் பிறரை நிர்ப்பந்தப்படுத்த ஆயத்தமாயிராமல், உனக்கு பிரசங்கித்தபடியால், நானும் நன் உடன்கோதரர்களும் தற்காலிகத் தேவைகளுக்கு நிச்சயமாக உன்னால் ஊழியங்கொள்ளமுடியும் என்று அவளிடம் வலியுறுத்திப்பேசவில்லை. அதுவே உண்மையாயும் இருந்தது. இன்னும் சரியாகக் கூறுவோமானால், அப்போஸ்தலர் தற்காலிகத் தேவைகளுக்காக வேறு எந்த குறிப்புக்களும் கொடுக்கவில்லை. மெய்யாகவே லிதியாளின் விண்ணப்பம் தெரிவிக்கப்பட்டதும் உடனடியாக ஏற்கப்படவில்லை. இயேசுவின் சீஷர்கள் மற்றவர்களுக்கு தொந்தரவு தர விருப்பமின்றி இருந்ததாக தோற்றமளிக்கிறது. அவர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டனர் என்ற வார்த்தையிலிருந்தே, படிப்படியாக வலியுறுத்தப்பட்டபின்பே அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர் என்பது தெரியவருகிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் ஞானமாக நடந்துகொள்வதைக் காண்பது எத்தனை அழகாயிருக்கிறது! அவர்களது செல்வாக்கு, மற்றவர்களமேல் நன்மைக்கேதுவாக எத்தனை அதிகமாக செயல்படவேண்டும்!.

தெய்வீக மேற்பார்வை உண்மை சவிசேஷத்தின்மேலும், ஊழியக்காரர்கள்மேலும் இருப்பதற்கான ஒரு விசேஷபோதனையாக இப்பாடம் கருதப்படும். ஆயினும் தேவன் வழிகாட்டுகிறவிதம் எப்படி பலதரப்பட்டதாயிருக்கிறது என்றும், சத்தியஊழியம் செய்யும்போது அவரது பிள்ளைகள் அவரது ஞானம் அன்பு வல்லமைமேல் எவ்வளவாக முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கவேண்டும்! என்றும் காண்கிறோம். அப்போஸ்தலரையும், உடன்ஊழியர்களையும் இவ்வீடத்திற்கு விசேஷமாக வழிநடத்திவந்தபிறகு, மிகச்சிறிய ஜெபக்கூட்டத்தில், ஒரு குடும்பம் மனமாற்றமடைந்ததாக காணப்பட்டது. அதனையடுத்து, மாபெரும் சிக்கலை தம் உண்மையுள்ள சீஷர்களிடமிருந்து விடும்படி திடீரென்று கர்த்தர் அனுமதித்தார். இந்த சோதனை தீய ஆவிகளால் ஏற்பட்டது. ஒரு வாலிபஸ்திரீ தீய ஆவியால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு (விழுந்துபோன தூதர்களில் ஒருவன்) குறிசொல்ல ஏவுகிற ஆவியைக் கொண்டிருந்து, எதிர்காலத்தைப்பற்றி கூறுதல், காணாமற்போனவைகளை பற்றி தெரிவித்தல் போன்ற குறிசொல்லுகிறதினால், செல்வாக்கு மிகுந்த தன் எஜமான்களுக்கு மிகுந்த ஆதாயத்தை உண்டாக்கிவந்தாள். அவள் ஒரு அடிமைப்பெண்.

இப்படி அநேக நாட்கள் அப்போஸ்தலர்களும் அவரது உடனவேலையாட்களும் லிதியாளின் இல்லத்திலிருந்து கர்த்தருடைய ஊழியத்தைச் செய்ய போகும்போதும் வரும்போதும் அந்தப்பெண் பின்தொடர்ந்துவந்து, “இந்த மனுஷர் உன்னதமான தேவனுடைய ஊழியக்காரர், இரட்சிப்பின் வழியை நமக்கு அறிவிக்கிறவர்கள் என்று சத்தமிட்டாள்” - அப் 16:17.

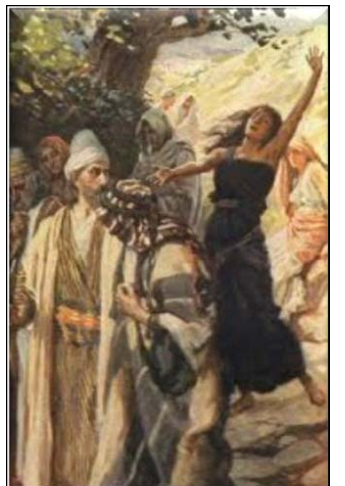
உள்ளபடியே கூறுவோமானால், அந்தப்பெண் அவர்களை அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அவளை ஆட்கொண்டிருந்த தீய ஆவிகள் அவர்களை அறிந்திருந்தன. அந்த தீய ஆவிகள் எந்தளவுக்கு பின்னால் நடக்கப்போகிறவைகளை முன்னறிவித்தார்களோ, நமக்கு தீர்மானமாய்த் தெரியாது. ஆனால் நடைபெற்ற காரியங்களையெல்லாம் அவைகள் முன்னதாக ஆழ்ந்து ஆராய்ந்திருந்தன.

அப்போஸ்தலர் அந்தத் தீய ஆவியை வெளியேற்றினபிறகு, அவளுடைய எஜமான்களும் நண்பர்களும் தங்கள் ஆதாயத்து நம்பிக்கை அற்றுப்போயிறென்று கண்டு, கட்டுக்கடங்காத வெறியால் கொந்தளித்து கலகம்செய்தனர். அப்போஸ்தலர் அந்த ஸ்திரீயிடமிருந்து தீய ஆவியை வெளியேற்றிவிடுவார் - என்று யோசிக்காமலேகூட, அந்த தீய ஆவி உண்மை பேசியிருக்கலாம், அல்லது, எவ்விதத்திலாவது அவர்களைக் குறித்து சாட்சியமளிப்பதில் பிரியப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இந்த சாட்சியம் நாளுக்கு நாள் அளிக்கப்படும்பொழுது பரிசுத்தபவல் வேதனைப்பட்டார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். இந்த சாட்சியம் சத்தியத்தைத் தாங்கிநின்றதற்காக அவர் வருத்தப்படவில்லை, ஆனால் ஒரு தீயசத்தியிடமிருந்து வந்ததினாலேயே அவர் வருத்தப்பட்டார். ஏனெனில் அந்த தீய ஆவிகள் சத்தியத்தை மதிப்பதில்லை என்று அவர் அறிந்திருந்தார். மேலும் விழுந்துபோன தூதர்களில் எவரும் தேவனைக்குறித்தும், நீதியின் கொள்கைகளைக் குறித்தும் மதிப்பளிக்கிறவைகளாயிருந்தால் மனுக்குலத்தின் மனதை கட்டுப்படுத்தத் தேடமாட்டார்கள். ஏனெனில் அந்த தீய ஆவிகள் தெய்வீக சித்தத்துக்கு விரோதமாக இருந்து, அவர்களுக்கு தேவந்தி காயமேற்படுத்தும் என்பதாலேயே.

அப்பவல் அந்த வாலிபஸ்திரீயைப் பார்த்து ஒருவார்த்தையும் பேசவில்லை. அவள் பதில்சொல்வதற்கான பொறுப்புடையவளல்ல என்று கருதிக்கொண்டார். இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் அவரது ஆலோசனைப்படி இந்த தீய ஆவிகளை ஏற்கனவே அடிக்கடி துரத்தினதுபோலவே, அப்பவல் அந்த தீய ஆவியுடனே பேசி, இயேசுவின் நாமத்தில் அந்தஸ்திரீயை விட்டுவெளியேறும்படி கட்டளையிட்டார்.

குறிசொல்லுகிற ஆவி

பன்றிகளமேல் அசுத்த ஆவிகளின் கூட்டத்தை அனுப்பினபோது, அவைகள் மடிந்துபோனதால் ஏற்பட்ட நஷடம் காரணமாக, அதன் எஜமான்கள் நம் கர்த்தாமேல் சினங்கொண்டனர். அவ்வாறே இங்கு அப்போஸ்தலரும் மற்றும் உடன்வேலையாட்களும் நல்ல இருதய நோக்கமுடையவர்களாய், தீய ஆவிகளின் வல்லமையிலிருந்து விடுதலைபெற்ற ஸ்திரீயைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டனர். ஆனால் அவளது

எஜமான்களோ அவளது துயரநிலைமையால் ஆதாயமடைந்திருந்து, ஆதாயம்பெற முடியாதநிலை ஏற்பட்டபோது கோபமுற்றனர். அப்போஸ்தலர் அந்த ஸ்திரீக்கு எந்த தீங்கும் செய்திராததால், அவளது எஜமான்களால் அவர்மேல் சட்டப்படி தாக்குவதற்கு வழியில்லாமற்போயிற்று. ஆனால் எப்படியாயினும்

பழிவாங்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு; இவர்கள் பிலிப்பி பட்டணத்தின் ஜனங்களது உரிமைகளில் குறுக்கிட்டு, நாம் ஏற்கத்தகாத புது மதத்தின் கொள்கைகளை திணிப்பதாக குற்றஞ்சாட்டினர். அப்பட்டணம் கிரீஸ் நாட்டில், ரோமரது ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தது.

கர்த்தரோ இவையனைத்தையும் அனுமதித்திருந்தார். அதாவது கலகம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையை அடையும்வரை அனுமதித்திருந்தார். அப்போஸ்தலர் பவுலையும் சீலாவையும் (சில்வனஸ் - Sylvanus) வணிக வளாகத்தில் அதிகாரிகள் முன், தண்டனை அளிக்கும்படி நிறுத்தினர். அந்த அதிகாரிகள் கலகத்தைத் தடுத்து ஒழுங்கை நிலைநாட்டவே விசேஷமான அலுவலகத்தில் பணியாற்றுவவர்கள். தங்கள் மனத்துயரையும் அதிருப்தியையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு அடையாளமாக, அவர்களது ஆடைகளை கிழித்துக்கொண்டு, தங்களது பட்டணத்தில் இப்படிப்பட்ட அனுமதிக்குலைவு கொண்டுவரப்பட்டதாக கொந்தளிப்பூட்டினர். அவர்களது கண்ணோட்டத்தின்படி, அந்த மனிதர்களுக்கு விரோதமாய் எழும்பின ஜனங்கள் அறியும்படி, அவர்கள் குற்றவாளிகளே என்றும், தண்டனையடைய வேண்டியவர்கள் என்றும் எண்பிப்பதற்காகவே இவ்வாறு செய்தனர். தீயஆவிகளே கலகம் எழும்பக் காரணம் என்பதை அந்த அதிகாரிகளும் ஜனங்களும் அறியாதிருந்தனர். பவுல் அப்போஸ்தலன் வேறொரு இடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல்; “மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடும் மட்டுமல்ல, உயர்ஸ்தானங்களில் செல்வாக்குப்பெற்றுள்ள பொல்லாதஆவிகளோடும் நமக்குப் போராட்டம் உண்டு” என்கிறார்.

ஜனக்கூட்டத்தை திருப்திப்படுத்தவும், அமைதியை மீண்டும் உடனடியாக ஏற்படுத்தவும் தேவனுடையவர்களுக்கு அநேக அடிகளை வெளிப்படையாக அடிக்கச்செய்தனர். அநேகமாக மர அல்லது உலோகபிரம்பால் அடித்திருக்கக்கூடும். அவ்வாறு அடித்ததின்பு சிறைச்சாலையில் வைத்துக் காத்தனர். ஆ! ஊழியக்காரர்களது முயற்சிகளுக்கு எப்போய் வெகுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது! சத்தியத்துக்காகவும் கர்த்தருக்காகவும் தங்கள் ஜீவியத்தையே பலியாக்கினவர்களுக்கு எப்போய் இழப்பீடு தரப்பட்டுள்ளது! தீயனபேசுதல், தீய கருத்துக்கள், மற்றும் தீமையாக நடத்தப்படுதலே இந்த மனுஷர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட இழப்பீடு.

நம் தேவன் மாறாததேவன் என்பதை நாம் நினைவுகூர்வோம். ஆதிகால சபையைப்போலவே இன்றையநாளின் சபையின் நலனுக்காக மேற்பார்வையிட்டு வருகிறார். அந்த வெளியூர்ஊழியர்களைப்போலவே இன்றைய நாளில் நம்மிடமிருந்து தேவன் எதை எதிர்பார்க்கிறார்? கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நம் ஊழியத்தில் அவரது செய்திக்கும், அவரது பிரதிநிதிகளாக நாம் மனப்பூர்வமாக இருக்கவும், கடின துன்பங்களை மனதார சகிப்பதன்மூலமாக, நமது ஊழியம் முழு சான்றுபெற்றுள்ளது என்று எண்பிப்போமாக. அந்த சத்திய ஊழியக்காரர்களிடத்தில் விகவாசம் அவசியத் தேவையாயிருந்து, அவர்களுக்கு நேரிட்ட கடின அனுபவங்களை தேவனுடைய பராமரிப்பு என்று ஏற்றுக்கொண்டனர். அதற்கு மாறாக, கர்த்தரது தயவற்றநிலை என்றோ, அவரால் புறக்கணிக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட சாட்சியங்களென்றோ அவர்கள் எண்ணவில்லை. அவ்வாறே, கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் அம்மாதிரியான விகவாசத்தின் பாடங்களை நாமும் கற்று, இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களது அடிச்சுவடுகளை மகிழ்ச்சியுடன்

பின்பற்றவேண்டும், அதோடுகூட வளமையிலும், உபத்திரவங்களிலும் சந்தோஷப்படக் கற்கவேண்டும்.

R 5905

பரத்துக்குரியவைகளை நேசிக்கும்படி நம் சிந்தையைப் பயிற்றுவித்தல் TRAINING OUR AFFECTIONS HEAVENWARD

“பூமியிலுள்ளவைகளையல்ல,
மேலானவைகளையே நாடுங்கள்” -
கொலோசெயா 3:2

மனிதகுலம் தன்னை முழுமைபெற்றவராக காண்பிக்கும்பொருட்டு, சபாவப்போக்கின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட மனப்பாங்கை கொண்டிருக்கிறது. இதை மனதை அவமதித்தல் என்று நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். நம்மால் இதன்மேல் தத்துவார்த்தமாக கூறமுடியாதிருக்கிறோம், அல்லது அதை விளக்கமுடியாதிருக்கிறோம். ஆண்கள்பெண்கள் ஆகிய இரு பாலருக்கும் இந்த குறிப்பிட்ட ஈர்ப்புக்களாகிய மனத்துண்டுதல்கள் நிச்சயம் இருக்கும். மற்ற சிருஷ்டிப்புக்களிடத்தில் மற்ற காரியங்களில் சில குறிப்பிட்ட வல்லமைகள் நம்மிடமிருந்து புறப்பட்டுப்போகும். அவர்கள் நம் மனப்போக்கு எதைநோக்கிச் சாய்கிறது என்று நாம் கவனிக்கவேண்டியது மிக முக்கியமானது, இல்லாவிடில் அது விக்ரிக ஆராதனைக்கு வழிநடத்திச்செல்லும். எப்படி ஒரு திராட்சைச் செடியின் கொடி படர்ந்து, தன்னைச்சுற்றிலும் கிடைக்கும் பிடியைப் பற்றிக்கொண்டு வளர்வதுபோல், நமது ஈர்ப்புகளும் பல்வேறு பூமிக்குரிய ஈர்ப்புகளைப் பற்றிக்கொள்ளும். திராட்சைச் செடியை எப்படி சுத்திக்கிறோமோ அவ்வாறே இவைகள் துண்டிக்கப்பட்டு அகற்றப்படவேண்டும். பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். உங்கள் திராட்சைச்செடி ஒரு குறிப்பிட்ட திசையில் வளரவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புவதற்கேற்ப, அதனை சரியான திசையில் திருப்புகிறீர்கள், தேவைப்பட்டால் கயிறுகொண்டு கட்டுகிறீர்கள். இதனால் திராட்சைக்கொடியின் இளங்கிளைகள் உதவிபெற சரியாகப் பற்றிக்கொள்கிறது.

பல்வேறு உலகநோக்கங்களாகிய ஈர்ப்புக்கள் :-

நம் ஒவ்வொருவரிடமும் இவ்விதமாகவே நடக்கிறது. இந்த ஈர்ப்புக்கள் அவசியமானதே. அவைகள் நன்மைக்கேதுவானவைகளே. ஆனாலும் அவைகள் பராமரிக்கப்படவும், பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்படவும் வேண்டும். இந்த ஈர்ப்புக்களை நாம் பெற்றிராவிடில், நம்மால் தேவனை நேசிக்கமுடியாது. நாம் சரியானதும் சமச்சீரானதுமான குணாதிசயத்தைப் பெறவேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட ஈர்ப்புக்களை கட்டாயம் பெற்றிருக்கவேண்டும். இவைகளையன்றி, நம்மால் ஒன்றிணைத்து தாங்கிப்பிடிக்கமுடியாது. ஒரு நாய்க்குட்டி மீது ஸ்திரீகள் பிரியம் வைத்திருந்து, அதன்மேல் அக்கறைசெலுத்தவும், உணவை தெரிவுசெய்யவும் அதிகநேரம் செலவிட்டார்களானால், அவர்களுக்கு முறையான வழிகாட்டுதல் தேவை என்பது வெளிப்படையாக தெரிகிறது. செல்வந்தர்களில் சிலர் பூட்டல் நாய்கள் மீது தங்கள் பிரியங்களை வைப்பர், சிலர் கேனரி பறவைகள், முயல்கள் மற்றும் வெள்ளை எலிகளை செல்லப்பிராணிகளாக வளர்ப்பார்கள். அந்த செல்லப்பிராணிகளை பராமரிப்பதற்கு தங்கள் விலையை ஏற்பெற்ற நேரம், சிந்தை மற்றும் அக்கறையை கொடுத்து, பிரயோஜனமான வழியில் செலவழித்திருக்கவேண்டிய நேரங்களை

விரயமாக்குவார்கள். தங்கள் குழந்தைகளைப்போல அவைகளை நடத்துவார்கள், மனிதர்களாக இருந்தால் எப்படி பிரியமாக நடந்துகொள்வார்களோ, அதுபோல மனிதரிடத்தில் காண்பிக்கும் அதிகபட்சமான பிரியத்தைப்போல, அவைகளிடத்தில் காண்பித்து, வீண்விரயமாக்குவார்கள். பூக்களை நேசிப்பதிலும் சிலர் இவ்வாறே நடந்துகொள்கிறார்கள்.

வாய்பேசாத மிருகங்களிடத்தில் மிக கருணை வைத்தாலும், பூக்களை பெரிதும் விரும்பினாலும், கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாகிய நாம், அவைகளை மனித ஜீவிகளுக்கு முக்கியத்துவம் தருவதுபோல் நடத்தக்கூடாது. நம் பிரியத்தை அவைகளிடமேல்வைத்து, முக்கியமான காரியங்களை அலட்சியப்படுத்தி, அவைகளுக்கு அதிகநேரத்தை செலவிடாமல் நமக்குநாமே காயமேற்படுத்தக்கூடாது. ஏராளமான குழந்தைகள் அன்புகாட்டவும், அக்கறைசெலுத்தவும் காத்திருக்கின்றன. அவைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தில், பூக்களையும், நாய்களையும், விளையாட்டு பொம்மைகளையும் வைக்கக்கூடாது. நம் பரலோகப்பிதா இக்காரியங்களை நமது சந்தோஷத்திற்காக எவ்வளவு நன்மையாக கொடுத்திருக்கிறார் என்று சிந்திப்பது மிகவும் பொருத்தமானதே என்றாலும், நாம் நம் இருதயங்களில் பெரும்பகுதியான இடத்தைக் கொடுக்காமல் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜனங்கள் இவ்வாறு அதிகப்படியான முக்கியத்துவத்தை இவைகளுக்கு கொடுக்கும்போது, அவர்களது ஜீவியத்தில் சில விலையேறப்பெற்ற பொருட்களை இழந்திருப்பர். வயதுமுதிர்ந்தோராக இருந்து ஒருவேளை அவர்களுக்கு குழந்தைகள் இருப்பின், நாய்கள் பூனைகளி்ந்து அன்புவைத்து தங்கள் விலையேறப்பெற்ற நேரத்தை வீணடிப்பதைப் பார்க்கிலும், தங்கள் குழந்தைகள்பேரில் பாசமாயிருப்பது நலம்பயக்கும்.

உலகின் மனிதகுலத்தை நாம் கண்ணோக்கிப் பார்க்கையில், சிலர் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் சமச்சீர் நிலையை அதிகஅளவு அடைந்துள்ளதை நாம் காணமுடிகிறது. பெரும்பாலானோர் கர்த்தரை அறிந்திருக்கவில்லையாதலால், உலகிற்காக நாம் பரிதாபப்படுகிறோம். அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களல்லர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் தங்கள் இருதயங்களையும், மனதின் அறிவை பெரிதாக்காமலும், நிரப்பாமலும் வெளிச்சத்திற்குட்படுத்தாமலும், தரித்திரராயும் குறைவுபட்டோராயுமே உள்ளனர். அநேகர் தங்கள் இல்லத்தின்மீதே தங்களது சிந்தையையும், பாசத்தையும் வைத்து, வளர்ப்புப்பிராணிகளோடு சொற்பநேரமோ அல்லது முற்றிலும் செலவழிக்காமல் ஜீவிக்கின்றனர். இது ஒரு மாபெரும் மகிழ்ச்சியாக இருந்து, “நான் என் சொந்தமாக நல்ல வீட்டைப் பெற்றிருக்கிறேன்” வீட்டுக்காக பிரயாசைப்படுவது மனித ஜீவிக்கு இயல்பாகவே வரக்கூடிய ஒரு ஆசையாக உள்ளது. மனித மூளைஓடு கொண்டு குணாதிசயங்களை ஆராய்வோர் இயல்பாக ஏற்படும் இந்த குணத்தைப் பற்றி கூறும்போது, “குடியிருக்கும் தன்மை - அதாவது வாழும் இடத்தை நேசித்தல்” என்கின்றனர். ஆனால் நமது ஈர்ப்புகளை இங்குகூட மையங்கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாது. தேவ பிள்ளைகளாகிய நாம் உலகம் கொண்டிருக்கிறவைகளைவிட மேலான இலட்சியங்களை உடையவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

அநேகர் தங்கள் வங்கிக்கணக்கில் ஏராளமாக பணம் வைக்கவேண்டுமென்று தங்கள் இருதயங்களில் இலட்சியத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்கின்றனர். நாம் அறிந்திருக்கிற ஜனங்களது சிந்தைகள் சீரற்றதாயிருந்து, அவர்களது வங்கிக்கணக்கில் போதுமான தொகையை பாதுகாக்க என்னவேண்டுமானாலும் செய்யத்

தயாராயிருப்பர். மேலும் அவர்கள் நினைத்தபடி ஆதாயமடைந்தாலும், இன்னும் திருப்தியடையாமலேயே இருப்பர். அவர்கள் தொடர்ந்து ஆதாயமடையும்படி தங்கள் நோக்கங்களை வலுவாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு, சந்தேகத்திற்கிடமான, நேர்மையற்ற நடைமுறைகளை அடிக்கடி பின்பற்றுவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் மனதளவிலும், ஒழுக்க ரீதியாகவும் தாறுமாறாக இருப்பவர்கள். ஆனால் மனுக்குலம் தங்களது விழுந்துபோன நிலைமையில், குறைவாகவோ அல்லது அதிகப்படியாகவோ, தாறுமாறு நிலையிலேயே உள்ளதை நாம் நினைவில் நிறுத்தவேண்டும். முழுமையான மற்றும் அடிப்படைகூறு சார்ந்த சிகிச்சை முறையினால் மட்டுமே இந்தக் கடினங்களை அகற்றமுடியும். முழு மனுக்குலத்தையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கும் இந்த புரையோடிப்போன நோயை கர்த்தர் மட்டுமே குணப்படுத்தமுடியும்.

சட்டப்பூர்வமான உறவே தவறான நோக்கத்தை கட்டுப்படுத்தும் :-

இவைகளும் அபாயகரமானவை என்று நாம் பட்டியலிட்டவைகள், பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்படவும், வழிநடத்தப்படவும் வேண்டும். அவைகள் ஆண் பெண் பேரிலும், பெண் ஆண் பேரிலும், ஆண் ஆணிடத்திலும், பெண் பெண்ணிடத்திலும் வைக்கின்ற பற்றாசையே ஆகும். இவையனைத்தும் முறையானவைகளே. ஆனாலும் நாம் அளவுக்குமீறின பற்றாசைகளை விலக்கிவிடவேண்டும், சரியான மற்றும் முறையானவற்றை போதுமான அளவே பெற்றிருக்கவேண்டும். உச்ச அளவுக்குப் போவதில் எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டும். தேவ வசனத்தில் தம் பிள்ளைகள் முறையான நடக்கையுள்ளோராய் இருக்க தேவையான வரையறைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவரது வழிகாட்டுதலை கற்றால் மட்டுமே இவைகளை நம்மால் அறியமுடியும். இல்லாவிடில் நாம் தவறான வழிமுறையை நிச்சயமாய்ப் பின்பற்றுவோம்.

“பூமியிலுள்ளவைகள்மேல் அன்புகூறாதிருங்கள்”. கணவனும் மனைவியும்கூட ஒருவருக்கொருவர் பற்றாசையை அதிகப்படியாக வைக்கக்கூடாது என்பது தேவனது தீர்மானமாயுள்ளது. இவ்வாறே அப்போஸ்தலர் பவுலும் கட்டளைபுகிறார்; “இனிவரும் காலம் குறுகினதானபடியால், மனைவிகளுள்ளவர்கள் மனைவிகளில்லாதவர்கள் போலவும்” - 1கொரிந் 7:29.

எல்லாவற்றைக்காட்டிலும் நம் பூமிக்குரிய உறவுகளை உன்னதமானதும் சிறந்ததுமாக கருதக்கூடாது என்பதே நமக்கு அறிவுறுத்தப்படும் கருத்தாகத் தோன்றுகிறது. வாழ்வின் உபத்திரவங்களிலும் சோதனைகளிலும் ஒருவர் மற்றவருடைய ஒத்தாசையைப் பெறுவது பெரிதான காரியமாகும். இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பந்தத்தை பலவீனப்படுத்த விரும்பி நாம் எதையும் பேசவில்லை. ஆனால் நாம் தேவ வசனத்திற்கு இசைவாகவும், தேவ வசனத்தின் அறிவுக்கு இணக்கமாயும் உள்ளவைகளை பற்றிக்கொள்ளவேண்டும். நம் பரலோக பந்தயத்தை வெற்றிகரமாக ஓடுவதற்கு இது தடையாயிருக்க நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது, பூமியிலிருந்து உண்டானவை எதுவாயினும், பிதாவின் முகத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் மறைக்கும் மேகம்போன்ற திரையாக மாறிவிடக்கூடாது.

சுபாவ மனப்பாங்கின்படி, நாம் எல்லாரும் தவறுசெய்யும் சரிவுக்குள்ளாகவே இருக்கிறோம். ஆகவே மேலான காரியங்களின்மேல் நம் பற்றாசையை வைத்து, நம் செவிகளை கவனமாக அதன் பத்திமதிக்கு கொடுப்பது அவசியமாயிருக்கிறது. நாம் நம்மைச்சுற்றிலும் கவனமாக நோக்கிப்பார்த்து நம் சொந்தக்கதவுகளை நீக்கிவிடுவோம். நாம் இங்கு பொழுதை உல்லாசமாகக் கழிப்பதற்கு அல்ல.

நாம் சில முக்கியமான கொள்கைகளை கற்கும் நோக்கத்திற்காகவும், குறிப்பிட்ட சில பாடங்களை கற்கும்படியும் கர்த்தர் வைத்திருக்கிறார். இவ்வாறு கற்றதை நம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து, அதிகதிகமாக வளைந்து இசைவாக்கமுடியும். அதன்மூலம் நம் வாழ்க்கையின் எல்லாக் காரியங்களிலும் தேவனுடைய நோக்கத்தை நம்மால் காணமுடியும். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் தேவவசனம் விரிவாக வெளிச்சம் காட்டுவதில்லை. ஆனால் அதன் முக்கியமான கொள்கைகள் நம் ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் உணர்வூட்டும்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கொள்கைகளை எப்படி பொருத்துவது, எதையெல்லாம் நாம் தடுத்துநிறுத்தவேண்டும், எதையெதை நாம் வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நாமே அதிகதிகமாகக் கற்கவேண்டும். நாம் புத்திக்கூர்மையுள்ள ஜனங்களாக இருப்பதையே கர்த்தர் விரும்புகிறார்.

தேவனே முதலாவது :-

கர்த்தரது சிந்தைக்கு இசைவாகும் நோக்கத்தை உடையவர்கள், “முதலாவது சுத்தமுள்ளதாயும், பின்பு சமாதானமும், சாந்தமும் இணக்கமுள்ளதாயும், இரக்கத்தாலும் நற்கனிகளாலும் நிறைந்ததாயும், பட்சபாதமில்லாததாயும், மாயமற்றதாயுமிருக்கிற”, பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானத்தைப் பெறுகிறார்கள்— யாக்கோபு3:17. நம்மில் ஒவ்வொருவரும் நம் உறவுகளை பூமிக்குரிய காரியங்கள் மற்றும் பொருட்களமீதே, அல்லது தங்களிடத்திலேயேகூட நியாயமாயும் முறையாகவும் வைத்திருக்கிறோமா என தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையின் நடவடிக்கைகளை சோதித்தறியவேண்டும். கர்த்தருக்கு தன் இருதயத்தில் முதலிடம் கொடுத்தபிறகு, தன் மனைவியை அதிகமாக நேசிக்கமுடியாது. அவன் கர்த்தருக்கு கொடுக்கவேண்டிய இடத்தை தன் இருதயத்தில் கொடுக்காமல், அந்த இடத்தை மனைவிக்கு தர அனுமதிக்கக்கூடாது. கர்த்தரைக் காட்டிலும் தன் மனைவியை நேசித்து அவளை பிரியப்படுத்துவானாகில், அவன் தவறுசெய்கிறான். தேவனே முதலாவதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற அனைத்தும் கீழ்ப்படுத்தப்படவேண்டும். ஒருவனது சித்தம், அவனது திட்டம், அவனது வழிகள் அனைத்திலும் தேவனே முதலாவது, மற்ற அனைத்தும் இந்த எல்லைக்குட்படுத்தப்படவேண்டும்.

கணவனாக அல்லது மனைவியாக பிதாவின் சித்தப்படி, பரலோக அன்புக்கு முழு இசைவாக குழந்தைகள் மற்றும் நண்பர்களிடத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான அன்பை வெளிப்படுத்துகிறோம். ஆனால் மற்ற உறவுகள் அல்லது உறவின் மதிப்புகள் பிதாவின் சித்தத்துக்கு இசைவாயிருப்பதில்லை. இவைகளைக்குறித்த எச்சரிக்கைகளை பின்வரும் பகுதிகளில் காணலாம். ஒவ்வொருவரும் அபூரணரே, ஒவ்வொருவரும் நேர்வழியிலிருந்து விலகும் மனப்பாங்கு பெற்றிருக்கின்றனர். நமது மாபெரும் விரோதி யாரை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடித் திரிகிறான். அவனால் நம்மை விழுங்கக் கூடுமானால் நம்மை விழுங்குவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவான். ஒரு சிறந்த கிறிஸ்தவனாக இருந்தால், சாத்தான் அவனை தன் பிடிக்குள் கொண்டுவர அதிக பிரயாசை எடுப்பான்.

தேவபிள்ளையாய் இருப்பதன்நிமித்தம் நம் பூமிக்குரிய மனப்பாங்கிலிருந்து விடுதலை அடைந்துவிட்டோம் என்று அர்த்தமாகாது. புதுசிருஷ்டிக்கு பழையசிருஷ்டியிடமிருந்து தொடர்ச்சியான யுத்தம் இருக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூட்டிக் காட்டுகிறார்(கலாத் 5:17). பரலோகத்துக்குரிய மனத்தூண்டுதல்கள் மனப்போக்கு மற்றும் விருப்பங்கள்

போராடி பெறவேண்டியவை. அவைகள் கவனமாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டும். இயற்கையாகவே எழும் பூமிக்குரிய சொத்துக்களின்பேரிலான ஆசையிலிருந்து நம் சிந்தை அகற்றப்படுவதோடு, அவைகள் பரலோகத்துக்குரியவைகளை நாடும்படி பயிற்றுவிக்கப்படவேண்டும். அங்கே அன்பின் கயிறுகளாலும், தேவனிடத்திலான அர்ப்பணிப்பிலும் பிணைக்கப்படவேண்டும். மீண்டும் பூமிக்குரியவைகளை நோக்கி இழுக்கப்படும்படி அவைகளை விட்டுவிடக்கூடாது. இப்பூமியில் அழகானதும், கவர்ந்திழுக்கும் பொருட்களும் அநேகம்உண்டு, ஆனால் நம் இருதயங்களை அவைகள்பேரில் நிலைநிறுத்த அவசியமில்லை. அவைகளை நாம் காணலாம், அவைகளை வியந்துபாராட்டலாம், ஆனால் நாம் குறுகலான வழியில் சரியாக நடக்கவேண்டும். நம் இருதயங்கள் விசாலமாக மட்டுமே இருக்கிறது. அவைகளை நாம் பூக்களைக்கொண்டோ, அல்லது வளர்ப்பு மிருகங்களையோ அல்லது பூமிக்குரிய குறிக்கோள்களையோ அல்லது விருப்பங்களையோ வைத்தோமானால், நித்தியமானதும் அதிக முக்கியத்துவமுள்ள அழகான பொருட்களையும் வைக்க எங்கே இடமிருக்கிறது?

மனம் என்கிற கூடையில் கனிகளே நிரப்பப்படவேண்டும், சிப்ஸ் அல்ல :-

கதைப் புத்தகங்கள் படிப்பதில் தீவிர விருப்பங்களைக் கொண்டிருந்த ஒரு சிறுவனைப்பற்றிய பிரபலமான கதையை நாம் அனைவரும் அறிந்திருப்போம். அவனது தந்தை, அவன் மனதில் ஒரு விலையேறப்பெற்ற

ஒரு பாடம் புகட்ட விரும்பினார். ஒரு நாள் தன் மகனிடம் அவர்; ஜான், மூலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள கூடையில் இருக்கும் ஆப்பிளை காலிசெய்து, பின்பு கடைக்குசென்று வறுத்த சிப்ஸ்களை வாங்கி அக்கூடையில் நிரப்பு என்றார். சிறுவனும் அவ்வாறேசெய்து, வறுத்த சிப்ஸால் நிறைந்திருந்த கூடையை எடுத்துவந்தான். தந்தை அவனிடம்; இப்பொழுது எல்லா ஆப்பிள்களையும் கூடைக்கும்போடு என்றார். சிறுவன் ஆச்சரியப்பட்டு தகப்பனிடம் கேட்டான்; அப்பா, வறுத்த சிப்ஸ் கூடையில் நிறைந்திருக்கும்போது, ஆப்பிள்களை என்னால் போடமுடியாது என்றான். அதற்கு அப்பா அவனிடம்; “உன்னுடைய சிந்தையும் அந்த கூடைபோலவே இருக்கிறது. அது அந்தக் கொள்ளளவு மட்டுமே பிடிக்கும், வறுத்தசிப்ஸை நீ அதனுள் நிரப்புவாயானால், மேலான மற்ற காரியங்களுக்கு அங்கே இடமில்லாமற்போகும்” என்றார்.

ஒரு ஞானமுள்ள தகப்பனாய் அவர் இருந்து, தன் மகனுக்கு நல்ல ஆலோசனை தந்தார். நீங்களும் நானும், கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் புதிய சிருஷ்டிகளாயிருக்கிறோம், நம் சிந்தைகளை மகிமையான பரலோக காரியங்களாலும், பரலோகக் குறிக்கோள்களாலும், பரலோக நம்பிக்கைகளாலும், பரலோக பற்றாசைகளைக் கொண்டும் நிரப்பவேண்டும். ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, பூமிக்குரிய இவைகள் அனைத்தும் வறுத்த சிப்ஸ் போன்றவையே ஆகும். வறுத்த சிப்ஸ்களால் நிறைந்திருக்கும் இருதயமும் சிந்தையும் ஆவியின் கனிகளை உள்ளடக்கியிருக்கமுடியாது. பரலோக அன்புகளாலும்,

மகிழ்ச்சிகளாலும், ஆவிக்குரிய பொக்கிஷங்களாலும் நம் கூடைகளை நிரப்பினோமானால், மனித வல்லமைகளையும் தாண்டி, பூமிக்குரிய எந்த அன்பு மற்றும் மகிழ்ச்சியைக் காட்டிலும் மேலான மகா உன்னதமானவைகளை நாம் அடைந்திருப்போம்.

பூமிக்குரிய விலக்கப்பட்ட அன்பைக்குறித்து எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். அது பரலோக அன்புக்கு தடையை உண்டாக்கும். இவ்விரண்டையும் கலக்கவோ குழப்பவோ கூடாது. சுயநலமற்ற சுபாவ அன்பு, பரிபூரண மனித சுபாவத்தின் ஒரு கோட்பாடாக உள்ளது. இது பரலோகத்துக்குரியவைகளுக்காக பணிவோடு தாழ்த்தப்படுமானால், நமது ஆவிக்குரிய நலன்களுக்காக இயங்கும். இப்படிப்பட்ட அன்பு சட்டத்தை மீறாது அல்லது பிறரை அழிக்காது. கணவனுக்கும் மனைவிக்கும், குழந்தைகளுக்கும், பெற்றோர்க்கும் இடையே சுபாவ அன்பு இருக்கவேண்டியது அவசியம். இதைப்பெற்றிருந்து, இதில் நிலைத்திருக்கவேண்டுமென்று கர்த்தர் கூறுகிறார். ஆனால் இவை பரலோகத்துக்குரியவைகளுக்கு கீழ்ப்படுத்தப்படவேண்டும். இங்கும் தேவனே முதலாவதாக - எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் முதன்மையானவராக இருக்கவேண்டும்.

பரலோகத்துக்குரியவைகளில் பற்றாசை ஏற்படுத்துவது படிப்படியான பணி

நம் திறவுகோல் வசனப்பகுதியை அப்போஸ்தலர், கிறிஸ்தவர்களுக்கே எழுதுகிறார். இந்த வகுப்பார் நான்குநாள் தங்கள் பற்றாசைகளை பரலோகத்துக்குரியவைகளே நோக்கும் படியபயிற்சிசெய்கிறார்கள்.

ஆயினும் பரலோகத்துக்குரியவைகளில் பற்றாசை வைப்பது தொடர்ச்சியாகவும் விடாமுயற்சியுடனும் செய்யப்பட வேண்டியதாகும். ஏனெனில் பரத்தின்மீது வைத்த பற்றாசையை நழுவவிட நேரிடலாம். நமது பழைய மூளை நம் சிந்தையை இயக்குகிறது. இந்த சிந்தைகள் மாம்சத்துக்குரியவைகளில் சாயும் மனப்பாங்கு உடையவை. ஆகவே பரத்துக்குரியவைகளை நோக்கி நம்முடைய பற்றாசைகளை மீண்டும்மீண்டும், தொடர்ச்சியாகவும் நிலைநிறுத்தவேண்டிய அவசியம் எழுகிறது. அங்கே அவைகள் பாதுகாப்பாக இறுக்கக் கட்டப்பட்டு, ஸ்திரிப்படுத்தப்பட்டு, நிலைநிறுத்தப்படவேண்டும். மாம்சீக நிலைமையல்ல, பூமியல்ல, பரலோகமே நமது நித்தியவீடு. எல்லா விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களும் அதை மையமாகக்கொண்டு இயங்குகின்றன. கிறிஸ்துவே அங்கு நம் நேச ராஜாவாக இருக்கிறார். நாமும் விரைவில் இரண்டாந்திரையைக் கடந்து பரலோகத்துக்குள் நுழைய ஆயத்தமாகிவருகிறோம். எல்லோரைக்காட்டிலும் மகாபரிசுத்தராக இருக்கிற நம் கர்த்தரது மகிமைகள், இனி கிவாசத்தின் மூலம் நமக்குரியதாகிறது. தேவனுடனான நமது உடன்படிக்கையை தொடர்ந்து உண்மையுள்ளதாக வைத்திருந்து, அதையே பற்றிக்கொண்டு ஓடும்போது, நிஜமாகவே அவைகள் நமக்குரியவையாகும்.

வரப்போகிற நன்மைகளை தம் வாக்குத்தத்தங்கள் மூலமாக முன்பே ருசிபார்க்கும்படி கர்த்தர் நமக்கு தற்போது கொடுத்திருக்கிறார். நாம் “ஊக்கத்தின் ஆவியை” பெற்றிருக்கிறோம். இது எவ்வாறு இருக்கிறதெனில், ஒருவர் 100 டாலர்கள் கொடுத்து வீட்டை விலைக்கு வாங்குவதற்கு

முன்பணம் கொடுப்பதற்கு ஒப்பாக உள்ளது. மீதமுள்ள தொகையை கொடுக்கும்வரை அவ்வீட்டை தன் உடைமையாக்கிக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் முழு தொகையும் கொடுக்கப்படும்வரை கொடுத்த முன்பணத்தின்மூலம் அந்த வீடு வாங்கும் உரிமை தனக்குத்தான் உண்டு என்ற ஊக்கமளித்து தாங்கி நிற்கிறது. தேவன் நமக்கு தமது பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுத்து, ஒப்பந்த பிணைப்பை உண்டுபண்ணினதால், அதன்மூலமாக அவரோடுகூட இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்வாறு இந்த முன்பணம்கொடுத்து கர்த்தர் கூறுகிறார்; “எந்தளவு நாம் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையில் உனது பங்கை உண்மையாய் நிறைவேற்றுகிறாய் என்று தற்போது நிரூபித்துக்காட்டு. உன்பங்கை நீ நிறைவேற்று, நான் என பங்கை செய்வேன்” “நம்மை அழைத்தவர் உண்மையுள்ளவர் அவர் அவ்வாறு செய்வார்”. நாம் நமது பங்கை உண்மையாய் செய்கிறோமா என்பதே ஒரே கேள்வியாக உள்ளது. ஏனெனில் தேவன் தம் பங்கை நிச்சயமாக செய்வார்.

மணவாட்டிக்குரிய ஆடைகளை கவனமாக ஆயத்தம்செய்தல்

பூமிக்குரியவைகளை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது அவைகள் பரலோகத்துக்குரியவைகளோடு ஒப்பிடத்தக்க அளவுக்கு தகுதிவாய்ந்தவை அல்ல என்று நாம் காண்கிறோம். ஆனால் பிரதிஷ்டை செய்த நம் நேரங்களை பூக்கள்போன்ற மதிப்பற்றவைகளுக்காக செலவிடுவது அபாயத்தை ஏற்படுத்தும். தினசரி செய்தித்தாள்களை வாசிப்பதற்கு எவ்வளவுநேரம் செலவழிக்கவேண்டும் என்ற நினைக்கிறீர்கள்? அவ்வாறு வாசிக்கும் செய்திகள் எந்தளவு உங்களது ஈர்ப்புக்களை மேலானவைகளைநோக்கி நிலைப்படுத்தும்? எப்படி ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் தன் நேரத்தை - தேவனது நேரத்தை அவன் உபயோகிக்கிறான் என்று ஒவ்வொருவரும் தன்னைக்குறித்து கர்த்தரிடத்தில் கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டும். வேதத்தில் கூறப்பட்ட தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதல்களை தாங்கிவரும் முக்கியமான உலகச்செய்திகளைப் படிப்பதை இங்கு நாம் தவறு என்று தீர்க்கவில்லை. மாபெரும் போர் ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகள் மற்றும் அதன் முன்னேற்றங்களை கவனித்துப் பார்ப்பது, குறிப்பாக வரவிருக்கும் ராஜ்யம் தொடர்பான செய்திகளில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்துவது தவறானதல்ல. ஆனால் எது அவசியமானது என்று கண்டறிந்து, அதிகமாகப் படிப்பது நமக்கு தேவையற்றது.

தற்போது இயேசு மாம்சத்தில் உயிரோடிருந்தாராகில், வேதாகம சாட்சியங்களின்படி, எப்படி உலக நிலைமைகள் நிறைவேறிவருகின்றன என்று ஆர்வமாய் கவனித்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. இவைகள் நிறைவேறுவதை கவனித்துப்பார்த்து, அவ்வாறு நிறைவேறும்போது உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள் என்று கூறிசென்றிருக்கிறார். ஆனால் அவைகள் நிறைவேறுவதை கவனிக்காமல், எப்படி நம் தலைகளை உயர்த்தமுடியும்? இந்த அத்தியாவசியமான தகவல்களை அளிப்பவைகளை நாம் படிக்காவிடில், எப்படி நம்மால் அவற்றைக் காணமுடியும்? ஆனால் பொழுதுபோக்குக்காக நாம் படிக்கக்கூடாது, அல்லது புதியசிருஷ்டிகளாகிய நமக்கு ஆதாயமளிக்காதவற்றை படிக்கக்கூடாது.

ஆகவே பிரியமான சகோதர சகோதரிகளே, நாம் எந்த வழிமுறையை தொடர்ந்து பின்பற்றவேண்டும் என்று பார்க்கவேண்டும். நாம் யேகோவா தேவனின் மாபெரும் குமாரனுக்கு மணவாட்டிகளாகப் போகிறவர்கள். ஆகவே விரைவில் நடைபெற இருக்கும் திருமணத்திற்காக நாம்

எல்லாவிதத்திலும் ஆயத்தமாயிருக்க ஜாக்கிரதையாய் இருப்போமாக. ஒரு பூமிக்குரிய மணப்பெண் தன் திருமணத்திற்காக எப்படி தன்னை ஆயத்தம் பண்ணுகிறாள் என்று யோசித்துப்பார்க்கும்போது, நமது அங்கிகளையும் நமது ஆடைகளை கறைப்படாமலும், சித்திரத் தையல்வேலை அனைத்தும் முடிவுற்றிருப்பதை காண்பதும், இவை அனைத்தையும் ஆயத்தமாக வைத்திருப்பதும் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதற்கு நமக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாய் உள்ளது. இதுவரை நிகழ்ந்திராத அளவு மாபெரும் மகா மேன்மையான திருமணத்தில் பங்கேற்கும் மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் பாக்கியத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே நாம் ஆயத்தமாய் இருக்கவேண்டும். நாம் முன்பு சபாவத்தின்படி மற்றவர்களைப்போல் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம், தற்போதோ, கிறிஸ்துவின் விலையேற்பெற்ற இரத்தத்தால் நம் எல்லாக் கறைகளும் நீங்க சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் சத்தியவசனமாகிய தண்ணீர் மூலமாக அன்றாடம் கழுவிக்கொள்ளவேண்டும். மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான சகல அசுரியும் நீங்க நம்மை சுத்திகரித்துக்கொண்டு, நம் பரலோக ராஜாவுக்கு பொருத்தமான மணவாட்டிகளாவோமாக.

இந்த அழிவுக்குரிய சரீரத்தில் தங்கியிருக்கிற காலம்வரை, இவ்வாறு ஆயத்தமாகுதல் தொடர்ச்சியான பணியாக நடைபெறவேண்டும். தம் குமாரசுக்கு யார் பொருத்தமான மணவாட்டிகளாக உண்டாகிறார்கள் என்பதை மெய்ப்பித்துக்காட்டுதல் தேவனது மாபெரும் திட்டமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நம் விஷயத்தில் நாம் விழிப்போடிருந்து, நம்மைத் தயார்ப்படுத்துவதைப் பொறுத்தே இந்த உறுதிப்பாடு அடங்கியுள்ளது. இந்த மிக முக்கியமான பணியில் முறையாக நம் கவனத்தைச் செலுத்தும்போது, நிச்சயமற்ற இலக்குகளில் நம் நேரத்தை வீணாக்கமாட்டோம். அதற்குமாறாக, நமக்கு கிடைக்கும் சமயத்துக்குத் தக்கதாக பிறருக்கு - விசேஷமாக நம்மோடு பரலோகவழியில் நமக்கின்ற சகோதரர்களுக்கு உதவுதலின்மூலம், நம்மை முறையாக உருவாக்கி தயார்ப்படுத்தவும் முடியும். சகோதரருக்காக நம் ஜீவனையும் அளிக்கவேண்டும். நம்மைத் தயாரித்தலில் இது ஒரு மிக முக்கிய பங்குவகிக்கிறது. மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் சகோதரரை கட்டி எழுப்புவதோடு, நம்மைநாமே கட்டி எழுப்பவும் வேண்டும்.

பிரியமான நண்பர்களே, இவ்வாறு செய்யும்போது, நாம் ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய திருமணத்திற்கு, ஆட்டுக்குட்டியானவருடனான நமது திருமணத்திற்கு, ஆயத்தமாகிவருகிறோம் என்ற நம்பிக்கையை பெறுகிறோம். இன்றையநாளில் செய்துவருகிற அல்லது செய்யத் தவறுபவைகள், நமது இறுதி ஆயத்தத்துக்கு நம்மை நிலைநிறுத்தும். இவ்விஷயத்தில் நம் சிந்தைகளே எல்லாவற்றிற்குமான அஸ்திவாரமாயுள்ளது. நாம் அபூரண சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று கார்த்தர் அறிந்திருக்கிறார். ஆகவே நமது சரீரம் பூரணமாயிருக்கிறதா என்பதற்கான பரிசை நேரிடாமல், நம் இருதயங்கள் பூரணமாயுள்ளதா என்பதை பரிட்சையாய் இருக்கும். தேவனுக்கு முன்பாக நம் இருதயம் பூரணமாய் இருக்குமானால், நம் வார்த்தைகள் நம் செயல்பாடுகள் மற்றும் நம் சிந்தனைகளை நம் ஆற்றலுக்குட்பட்டு, அன்பின் பிரமாணத்துக்கு இசைவாகும்படி செய்வோம். இவ்வாறு நம் இருதயங்களை நோமையும் உண்மையுமாக காத்துக்கொள்ளும்போது, தேவனது நேசகுமாரனும், நம் பரலோக மணவாளனுடைய சாயலை அடையும் பாகையில் அதிகதிமமாக வளருவோம். ஏற்றவேளையில் பைகளால் கட்டப்படாத நம் வீட்டிற்குள் பரலோகங்களில் நித்தியத்துக்கும் ஜீவிக்க, மாபெரும் மகிழ்ச்சியுடன் பிரவேசிப்போம். அதன்பிறகு, பிதாவின்முன்பாக “தன்

புருஷனுக்காக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த மணவாட்டியாக” குற்றமற்றவர்களாக, சொல்லடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் நம்மை நம் கார்த்தர் ஒப்படைப்பார்.

ஓ! இந்த சிந்தனை எப்போப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தைத் தருகிறது! நாம் குற்றமற்றவர்களாக நிற்கமுடியுமா? அன்பு சகோதரரே, ராஜ்யத்தில் பிரவேசித்துவிட்டோமென்றால் நாம் மெய்யாகவே குற்றமற்றவர்களாகவே இருப்போம்! அதற்கிடையில், தற்போது, நம் குணாதிசயம் குற்றமற்றதாய் இருக்கவேண்டும். நம்மால் செய்யமுடியாத காரியங்களுக்காக தேவன் ஒருபோதும் நம்மை கண்டிக்கமாட்டார். நம்மால் செய்யமுடிந்த காரியங்களில் மட்டுமே கண்டிப்பார். நாம் தவறுசெய்வோமானால், சுத்திகரிப்பின் நீருற்றண்டையில் நாம் செல்வதற்கு தேவன் ஒரு ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். நம்மால் செய்ய முடிந்த அளவு சிறப்பாக பிரயாசைப்படுவோமானால், அவசியமானபோது அல்லது அன்றாடமும் கிருபாசனத்தண்டைசேர்ந்து மன்னிப்பும் சுத்திகரிப்பும் அடைவோமானால், பிதாவின் பார்வையில் கரையற்றோராக நிற்போம். அவரது ஏற்றவேளையில் நம் கார்த்தரைப்போலவே, நமக்கு பூரண சரீரத்தை தருவார். அப்பொழுது முழுமையான தன்மையில் காணும்போது, நாம் பூரணராய் இருப்போம்.

அபூரண சரீரத்தில் நாம் தங்கியிருக்கும்வரை நமக்கு பரலோக கிருபையின் சிங்காசனம் தேவையாயிருக்கிறது. கார்த்தரிடத்திலிருந்து ஒவ்வொருநாளும் நமக்கு இரக்கமும் உதவியும் அத்தியாவசியத் தேவையாயிருக்கிறது. நாம் இருதயத்தில் உண்மையாய் இருந்தால் நாம் செய்யும் தவறுகள் நமக்கு உதவிபுரிந்து, முன்பிருந்ததைக்காட்டிலும் அதிக கவனமுள்ளோராகவும், நேரான சிந்தனை உடையோராயும் மாற்றும். கார்த்தர் நமக்கு அவசியமான பாடங்களை கற்றுக்கொடுக்கும்படி தம் வழிகாட்டுதல்களை ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். தெய்வீக சாயலில் நாம் வளரும்பொழுது, தேவனும் கிறிஸ்துவும் நேசிப்பதுபோல் நாமும் அதிகதிமமாக குணாதிசயத்தை நேசிக்கவும், நீதியின் கொள்கைகளை நேசிக்கவும் தேடுவோம். நாம் மாம்சீகக் கண்களால் தேவனையோ அல்லது கிறிஸ்துவையோ ஒருபோதும் சந்தித்ததில்லை, ஆயினும் மற்ற எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் அவர்களை அதிகமாய் நேசிக்கிறோம்(1பேது1:8). அப்போஸ்தலர் பவுலையோ, அல்லது அப்போஸ்தலர் யோவானையோ நாம் ஒருபோதும் சந்தித்ததில்லை. ஆயினும் அவர்களை நாம் நேசிக்கிறோம். அவர்களுடைய குணாதிசயங்கள் நேசிக்கத் தூண்டுவனதே நாம் அறிந்ததால், ஈர்க்கும் தகுதியைப் பெற்றுள்ளன. அவர்களது எழுத்துக்களிலிருந்து பிரகாசிக்கும் அவர்களது தனிமனிதப் பண்புகளை நாம் நேசிக்கிறோம். அவர்களது ஆவியின் உள்ளார்ந்த அழகை நாம் நேசிக்கிறோம். பரிசுத்தபவுலை நாம் நேசிக்கக்காரணம், அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் வெற்றிசிறக்கவும், அவரால் அறியப்பட்டிருக்கவும், மற்ற எல்லாவற்றையும் நஷ்டமும் குப்பையுமாக விட்டுவிட்டார். நன்மையானதும், உயர் பண்புடையதும், தகுதியானதுமான யாவற்றையும், அதன் சரிவிகிதப்படி நாம் நேசிக்கவேண்டும்.

நாம் ஒருவருக்கொருவர் எதை நேசிப்பது? தலையின் அமைப்பையா? முகத்தோற்றம் செவ்வையாய் இசைந்திருப்பதையா? நம் ஆடை வடிவமைக்கப்பட்ட அழகையா? அல்ல! நம் குருவின் சாயலை ஒருவரில் ஒருவர் காணும் விகிதாச்சாரப்படியே ஒருவரில் ஒருவர் அன்புகூறவேண்டும். ஒருவர் இயேசுவின் சாயலில் அதிகப்படியான தன்மையை கொண்டிருப்பாராகில், அப்படிப்பட்டவரை எல்லாருக்கும் மேலாக நேசிக்கவேண்டும். இதுவே பரலோகத்துக்குரிய மற்றும் ஆவிக்குரிய அன்பு. நாம் நாளுக்குநாள் இவ்வகையான

அன்பை விளையச்செய்யவேண்டும். மற்ற எல்லா பற்றாசைகளையும் இரண்டாவது இடத்துக்குத் தள்ளவேண்டும். தேவ பார்வையில் மிக விலையேற்பெற்றதாக உள்ளவைகளை நாமும் விலையேற்பெற்றதாக எண்ணி நேசிப்போமாக. மற்றவைகளைக் காட்டிலும் இவைகள் நமக்கு அதிக நோத்தியாகத் தோன்றட்டும், இதனால் நாம் நம் பரலோகத்திலுள்ள பிதாவைப்போன்ற சாயலை அடைந்திருப்போம்.

R 5907

பூரண அழகு பொருந்திய ராஜா

உந்தன் கண்கள் நிச்சயமாய் ராஜாவைக் கண்டுவிடும் அவரன்பு சபிக்கப்பட்ட மரத்தின்மீதும் கண்டதுவே, உன் குற்றமைத் தாங்கிடுவார், உனைப் பெயர்சொல்லியே அழைத்திடுவார், உந்தன் கண்கள் நிச்சயமாய் ராஜாவைக் கண்டிடுமே

உந்தன் கண்கள் நிச்சயமாய் ராஜாவைக் கண்டிடுமே வல்லமையுள்ளவரை, அநேகருக்குக் கிரீடம் சூட்டியவரை மெல்லிதான ஆடைதனை அணிவித்து மகிழ்ந்தவரை தாம் ஜெயித்திட்ட ராஜ்ஜியத்தை சுதந்தரிக்க உத்தரவிடுவார் உந்தன் கண்கள் நிச்சயமாய் ராஜாவைக் கண்டிடுமே

அழிவுக்குரிய கீதத்திலே அவர் அழகுஉனை நிலைநிறுத்தும் பூரணமாய் அழகானவர் அவர் ஒருவர் மாத்திரமே பிரமிப்பூட்டும் மகிமையினைக் காண இன்னும் கொஞ்சதூரம் உந்தன் கண்கள் நிச்சயமாய் ராஜாவைக் கண்டுவிடும்

ஆம்! அடையுமிடம் வெகுதூரம் என்றெண்ணி சோர்ந்திடாதே காலடி தொலைவில்தான், ஒருகணமே, உனக்கான போராட்டம் முடிவுக்குவந்திடுமே பின்போ உன் துக்கமெலாம் சந்தோஷமாய் மாறிவிடும், இரவும்கூட பகலாய் மாறிவிடும் உந்தன் கண்கள் நிச்சயமாய் ராஜாவைக் கண்டுவிடும்.

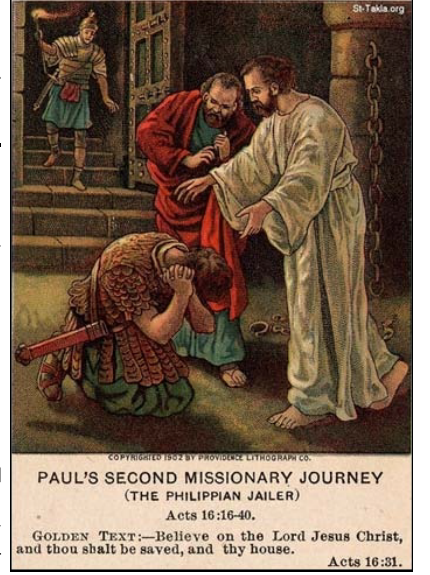
R 5907

பிலிப்பு பட்டணத்தின் சிறை அதிகாரி THE PHILIPPIAN JAILER

ஆதார வசனங்கள் : அப்போஸ்தலர் 16:16-40 திறவு வசனம் : அப்போஸ்தலர் 16:31 “கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும் ... இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்”

சுவிசேஷகர்களான அப்பவலும் சீலாவும் லீதியாளின் வீட்டில் இருந்து ஒவ்வொரு நாளும் பட்டண வாசலுக்கு வெளியே இருக்கும் தொழுதுகொள்ளும் இடத்திற்கு வரும்போது, பிலிப்பு பட்டணத்தாரால் அறிந்த

குறி சொல்ல ஏவுகிற ஆ வியைக் கொண்டிருந்த ஒரு இளம்பெண்ணை அடிக்கடி சந்திக்கநேர்ந்தது. அவள் ஒரு அடிமைப்பெண்ணாக இருந்ததோடு, விழுந்துபோன தூதர்களில் ஒரு அசுத்தஆவியினால் பிடிக்கப்பட்டவளாய் இருந்தாள். அந்த ஆவி அவள் மூலமாக குறி சொல்லுதல், எதிர்காலத்தைப்பற்றி முன் உரைத்தல், தொலைந்துபோன பொருள்களை கண்டுபிடித்தல் மற்றும் ஆவிகளோடு தொடர்பு கொள்ளுதல் போன்ற கிரியைகளை நடப்பித்துவந்தது. மேலும் அங்குள்ள எல்லா ஜனங்களால் அறியப்பட்டதோடு, மேற்சொன்ன கிரியைகள்மூலம் அவளுடைய எஜமான்களுக்கு அதிக அளவில் வருமானத்தை ஈட்டிக்கொடுத்துவந்தாள்.

கர்த்தரோடு ஊழியத்தை செய்யும்பொருட்டு அநேக நாட்கள் லீதியாளின் வீட்டிலிருந்து அப்பவலும் உடன் ஊழியக்காரரும் போக்கும்வரத்துமாக இருந்தபோது, அந்த அடிமைப்பெண், “இந்த மனுஷர் உன்னதமான தேவனுடைய ஊழியக்காரர் இரட்சிப்பின் வழியை நமக்கு அறிவிக்கிறவர்கள் என்று சத்தமிட்டான்”-அப்16:17. இங்கு அசுத்தஆவிகளே அப்பவல் மற்றும் உடன் ஊழியக்காரரையும் அறிந்திருந்தார்களேயன்றி, நிச்சயமாகவே அந்த பெண் அவர்களை அறிந்திருக்க வாய்ப்பு இல்லை. அந்த அசுத்தஆவிகள் எந்த அளவிற்கு நடக்கப்போகும் நிகழ்வுகளை முன் உரைத்திருக்குமென்று நாம் முழுமையாக அறியாவிடினும், முன்கூட்டியே அவர்கள் யுகித்திருந்தபடி அவைகள் நடைபெற்றிருக்கலாம். எவ்வாறெனில் அப்போஸ்தலர் அந்த அசுத்தஆவியை தூரத்திவிடுவார் எனவும், அதன் விளைவாக அப்பெண்ணின் எஜமானர்கள் மற்றும் நண்பர்களால் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்களும், அவர்களால் மனம் மாற்றப்பட்டவர்களும் கடுமையாக கட்டுக்கடங்காத கோபத்துடனும், வெறியுடனும் தாக்கப்படுவார்கள் என முன்கூட்டியே யுகித்திருந்தார்கள் என நாம் நம்பலாம்.

அப்போஸ்தலரால் அப்பெண்ணிடமிருந்து அந்த அசுத்தஆவியை வெளியே வர கட்டளையிட முடியும் என்பதை கருத்தில் கொள்ளாமல் நேரடியாகவே “அவர்கள் உன்னதமான ஊழியக்காரர்” என அந்த அசுத்த ஆவியால் சொல்லியிருக்கலாம். இருந்தபோதிலும் அப்படிப்பட்ட புகழ்ந்துபேசப்படும் சாட்சியினிமித்தம் அப்போஸ்தலர் மகிழ்வடைந்து அந்த அசுத்தஆவியை தூரத்தாமல் இருப்பார் என்று எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். ஆனால் நாம் வாசிக்கிறபடி அநேகநாள் இப்படிப்பட்ட சாட்சி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததினால் பரிசுத்தபவல் கடுமையான கோபமடைந்தார். கொடுக்கப்பட்ட சாட்சி சத்தியமாய் இருந்ததினால் அவர் சினமடையாமல், சத்தியம் வரக்கூடாத நபர்களிடமிருந்து வந்ததால் அவர் சினமடைந்தார். ஏனெனில் அசுத்தஆவி ஒருபோதும் சத்தியத்தை மதிப்பதில்லை என்று அறிந்திருந்தார். விழுந்துபோன தூதர்களில் யாராவது தேவனையும் அவருடைய நீதியின் கொள்கைகளையும்

மதிக்கிறவர்களாய் இருந்தால் மனுக்குலத்தின் மனதில் இடம் பிடிக்க நினைக்காமல், அது தெய்வீக சித்தத்திற்கு விரோதமானதாகவும், அவர்களை காயப்படுத்தும் என்றும் அறிந்திருப்பார்கள்.

சில போதகர்கள் இந்த பெண், பைத்தியக்காரி அல்லது மனதளவில் பாதிக்கப்பட்டவள் என்று ஆலோசிக்கிறார்கள். ஆனால் வேத வசன அடிப்படையின்படியும், அப்போஸ்தலரின் வார்த்தையின்படியும் பார்த்தால் இவ்விரண்டும் முரண்பாடாக உள்ளது. அப்பவல் இப்பெண்ணைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும் கூறாததுடன், அவளை கணக்கிலேயே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என எண்ணலாம். அதற்கு பதிலாக கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் அந்தப் பெண்ணை விட்டுவெளியே வருமாறு அந்த அசுத்த ஆவிக் கே கட்டளையிட்டார். இது நம்முடைய காத்தரும் அவருடைய அறிவுரையின்படி அப்போஸ்தலர்களும் இம்மாதிரியாகவே அசுத்த ஆவிகளை அநேகமுறை தூரத்தியிருக்கிறார்கள்— மாற்கு 5:1-17; மத் 10:1; லூக் 10:17.

பழிவாங்கின எஜமான்கள் :

கர்த்தருடைய காலங்களில் ஒரு மனிதனிடம் இருந்த ஒரு லேகியோனாகிய பிசாசுகளை தூரத்தி அவைகள் பன்றிகளுக்குள் புகுந்து கடலில் விழுந்து அழிந்துவிட்டதால் அவைகளுடைய உரிமையாளர்கள் கர்த்தர்மேல் கோபப்பட்டதுபோல், இங்கு அடிமைப்பெண்ணுடைய எஜமான்கள் கோபம்கொண்டனர். அக்காலங்களில் ஆவி பிடித்த அடிமைகளுக்கு வியாபார ரீதியாக அதிக விலைமதிப்பு இருந்ததால் அப்பெண்ணின்மீது அதிக முதலீடு செய்திருந்தனர். ஆனால் அவள்மூலம் பெறப்பட்ட லாபம் இனிவருங்காலத்தில் வராது என்று கண்டதால் அவர்கள் பெரும்பீதி அடைந்தார்கள் என்று யூகிக்கலாம். அதனால் அவர்கள் மூர்க்கத்தனமான கோபம் கொண்டனர். அன்பு அல்லது அதற்கு எதிரான சுயநலமான குணங்கள் மனிதரை மிகப்பெரிய அளவில் அசைக்கும் அளவுக்கு வேறொன்றாலும் அசைக்கமுடியாது. மேலும் தற்கால நிலைமைகளில் சுயநலமே பெரும்பாலானவர்களை அதிக வல்லமையோடு அசைக்கிறது. அதே அசுத்த ஆவி மீண்டும் அப்பெண்ணை பிடிக்கச் செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை அந்த எஜமான்களின் கூட்டத்திற்கு அற்றுப்போயிற்று. எனவே முழு வருமான இழப்பை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியவர்கள்மீது பழிவாங்கும் எண்ணம் ஏற்பட்டது.

இம்மாதிரியான பழிவாங்கும் எண்ணம் உலகளவில் உள்ளது. சத்தியமும் அதின் ஊழியமும் தங்கள் வழியில் அமைதியாக செல்கின்றவரை உலகம் அவர்களுடைய சொந்த அலுவல்களில் மூழ்கியிருப்பார்கள். ஆனால் யாரேனும் சத்தியத்தையும் அதன் நீதியையும் புரிந்துகொண்டார்கள் என்று தெரிந்தால் அவர்களுடைய விருப்பங்களுக்கும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் தீங்கு விளைவிக்க நினைப்பதோடு இவ்வுலகம் அவர்களை வீரியத்துடன் எதிர்க்கும். ஆனால் உலக ஜனங்களின் கோபம் அல்லது வெறுப்பைத் தூண்டி அதனால் தங்கள்மேல் உபத்திரவங்களை வரவழைத்துக்கொள்வது கர்த்தருடைய ஜனங்களின் பிரதான வேலை என நாம் கருதக்கூடாது. முறையாகப் பார்க்கும்போது உலகம் தன்னுடையவைகளை செய்ய விட்டுவிடுவது நமக்கு மிகமிக நன்று. சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்போது அதை மனிதருடைய இருதயத்தை பிளக்கும் சத்தியமாக பயன்படுத்தாமல், ஏற்கனவே இருதயம் நொருங்குண்டவர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் தேவகிருபையின் செய்தியை கேட்கிறதற்கு காதுள்ளவர்களிடத்திலும், தெய்வீக

வழிநடத்துதலின்படி அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி, சமாதானம், அன்பு மற்றும் ஆசீர்வாதம் கொண்டுவரும் நற்செய்தியாக இருக்கவேண்டும். இக்கோட்பாடு அனுமதிக்கும் அளவின்படியே பொதுவாக அப்போஸ்தலர்கள் சுழுகமான முறையில் இதை பயன்படுத்தினர். இவ்விடத்திலும் அப்பவல் தேவனுடைய விசேஷமான வழிநடத்துதலின்படியே ஆதாரப்பூர்வமாக நடந்தார். சபைக்கான அப்போஸ்தலரின் பொதுவான அறிவுரையாகிய, “உங்களால் கூடுமானவரை யாவரோடும் சமாதானமாக இருங்கள்” (ரோமர் 12:18). வீண் பிரச்சனைகளை தூண்டிவிடும் அளவிற்கு வழிதவறி நடக்கக்கூடாதென்பதே இவ்வசனத்தின் கருப்பொருளாகும். ஆனால் தேவனுடைய மேற்பார்வையின்படி பிரச்சனைகள் வரும் என்றால் அதை அனுமதித்து அவரிடம் முழு விசுவாசத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் இருந்து, அது நம்முடைய நன்மைக்காகவும், பெலனுக்காகவுமே என்று உணரவேண்டும்.

குறிசொல்லுகிற பெண்ணின் எஜமான்கள் தாங்கள் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை பயன்படுத்தி வெகு சீக்கிரமாக அங்குள்ள ஜனங்களை தூண்டி, அப்பவலையும் சீராவையும் பழிவாங்க தீர்மானித்ததோடு அதில் வெற்றியும் கண்டார்கள். அவ்விரு ஊழியரும் சந்தைவெளியில் அதிகாரிகள் முன்பாக கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டனர். அங்கே அக்கூட்டம் நடந்த உண்மைகளை கூறாமல் பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளை எழுப்பினர்கள். எவ்வாறெனில் இவர்கள் ரோம சட்டதிட்டங்களுக்கு எதிரான மதபேதத்தை போதித்து, அரசுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியை தூண்டுகிறார்கள் என குற்றம் சுமத்தினர். இது நடந்த உண்மைக்கு மாறானதாகும். அவ்வுழியர்கள் அரசு சட்டவாதிகளின்படி பட்டணவாசலுக்கு வெளியேசென்று ஆராதனைசெய்து வந்தனர்.

இருந்தபோதிலும், அந்நேரத்தில் நீதிபதிகள் அவர்களை கடுமையாக தண்டிப்பதற்கு அந்த பொய்க்குற்றச்சாட்டே போதுமானதாக இருந்தது. மேலும் கலவரங்கள் வராமல் தடுப்பதும், சட்டம்ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதும் நீதிபதிகளுடைய முக்கிய பணியாக இருந்ததால் தேவமனிதர்கள் நிமித்தம் அம்மாதிரியான அமைதியின்மை பட்டணத்தில் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று பயந்து தங்களுடைய கவலையையும் அதிருப்தியையும் காண்பிக்கும்பொருட்டு தங்களுடைய வஸ்திரங்களை கிழித்துக்கொண்டார்கள். அங்கிருந்த மக்கள்கூட்டம் தேவமனிதருக்கு எதிராக எழுப்பியிருக்கிறது என்றால், கண்டிப்பாக அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டிய குற்றத்தை செய்திருப்பார்கள் என்பதே அவர்களது எண்ணம். இப்பிரச்சனையை தூண்டியது அசுத்த ஆவிகளே என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தார்கள். அப்பவல் எங்கும் கூறுகிறபடி “நாம் மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடும் மாத்திரமல்ல; வான மண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளோடும் நமக்குப் போராட்டமுண்டு.

தேவஊழியர் சிறையில் அடைக்கப்படுதல்

மக்கள் கூட்டத்தை திருப்திப்படுத்தவும், உடனடியாக சமாதானத்தை அப்பகுதியில் கொண்டுவரவும், நீதிபதிகள் தேவஊழியரை தடிக்களால் அடிக்கவும் பின்பு சிறையில் அடைக்கவும் உத்தரவிட்டனர். ஆஹா, தேவ மனிதருக்கு கிடைத்த வெகுமதிதான் என்ன! கர்த்தருக்காகவும் அவருடைய சத்தியத்திற்காகவும் தங்கள் வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்தவர்க்கு கிடைக்கும் பலன்தான் என்ன.. அதாவது தேவமனிதர் தீமையாக பேசப்படவும் எண்ணப்படவும் தீமையை அனுபவிக்கவும்வேண்டும். நம்முடைய தேவன் என்றென்றும் மாறாத தேவன் என்பதை நாம்

நினைவுகூறவேண்டும். எவ்வாறெனில் ஆதிசபையின் காலத்தில் அவர் சபையின் அனுபவங்களை கண்காணித்ததுபோலவே இப்போதும் கண்காணித்து வருகிறார். கிறிஸ்துவுக்காகவும் அவருடைய சவிசேஷ ஊழியத்திற்காகவும் ஆதிகாலசபை ஊழியர்களைப்போன்றே நாமும் தற்காலத்தில் எப்போதும் தயாராக இருக்கவும் அந்த ஊழியத்திற்கு முழு சாட்சியாக துன்பங்களை சகிக்க முன்வரவேண்டுமென்றே தேவன் எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை நினைவில்கொள்ளவேண்டும். ஆக அவ்வாறான கடின அனுபவங்கள் தேவனுடைய வழிநடத்துதலின்படியே என ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், அது தேவனுடைய ஆதரவற்ற அல்லது நிராகரிக்கப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு ஆதாரம் என்று நினையாமல் இருப்பதற்கு அந்த ஊழியரைப்போன்றே நமக்கும் விகவாசம் தேவையா? ஆகவே கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் அம்மாதிரியான பாடங்களை நாமும் கற்றுக்கொண்டு, கார்த்தருடைய மற்றும் அப்போஸ்தலருடைய அடிச்சுவடுகளை மகிழ்ச்சியோடு பின்பற்றவேண்டும். மாத்திரமல்ல வசதியாக வாழும்போது எவ்வாறு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறோமோ, அவ்வாறே உபத்திரவங்களிலும் மகிழ்வுடன் இருப்பதற்கு கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

சிறைகள் அக்காலத்தில் சிறுசிறு அறைகளாக கொஞ்சங்குறைய வெளிச்சமும் காற்றோட்டம் உள்ளதாகவும் கட்டப்பட்டு இருந்தன. கடும் குற்றவாளிகளுக்கு என உட்காவலறை அல்லது இருண்ட நிலவறையாக (Dungen) கட்டப்பட்டிருக்கும். இந்த உள்ளறையில் தான் அப்பவலும் சீலாவும் அடைக்கப்பட்டு கால்களில் விலங்கு மாட்டப்பட்டிருந்தார்கள். இம்மாதிரியான கடினமான சூழ்நிலையின்கீழ் அவர்களுடைய முதுகு அடிபட்டதினால் ஏற்பட்ட இரத்தம் காயங்களோடு முற்றிலும் புண்களாயிருந்தன. ஆனாலும் அந்த உண்மையுள்ள சகோதரர் முற்றிலும் ஆவியினால் நிறைந்தவர்களாகி மகிழ்ச்சியோடு கிர்த்தனைகளை பாடினர். கார்த்தருடைய ஊழியத்திற்காகவும் நீதியின்நிமித்தம் வரும் துன்பங்களை சகிப்பதிலும் தங்களுக்கு கிடைத்த இந்த சிலாக்கியத்திற்காக ஸ்தோத்திர பாட்டை பாடினர்.

அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட சவிசேஷத்திற்காக தெய்வீக அங்கீகரிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் அந்த இரண்டு

ஊழியர்களுக்கு நேர்ந்த இந்த கடினமான எதிர்ப்புகளை சகித்துக்கொள்ள அவர்களுடைய உறுதியான உயிரோட்டமான விசுவாசத்திற்கு குறைவானதை நாம் காணமுடியாது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனையான அனுபவங்களை தெய்வீக அனுமதியின்பேரில் தங்களுக்கு வந்தது என்று உணர்ந்து, அவைகள் தங்களுக்கு மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது என்றும் உணர்ந்து அவைகளை இலேசான உபத்திரவங்களாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இவையே துன்புறுத்தப்பட்ட அந்த மனிதர் துன்பநேரத்தை வெற்றி கொண்டவர்களாகவும், கிறிஸ்துவின் சார்த்தின் பாடுகளை பெறும் சிலாக்கியத்தைப்பெற்று தேவனை துதிக்கவும், கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களில் குறைவானதை நிறைவேற்றும்பொருட்டு, புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய மாபெரும் நிஜமான மோசேயின் அங்கத்தினர்களாக, அவருடைய சார்த்த அவயவங்களாக மகிமையில் பங்குபெற அந்த எண்ணமே அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியது - கொலோ 1:24; அப் 3:22.

நாம் மற்றவர்களுடைய உண்மையான வாழ்க்கையை பற்றிக்கொண்டு உற்சாகப்படுத்தப்பட இவைகள் நமக்கு போதனையாக எழுதப்பட்டுமிருக்கிறது. நம்முடைய உடன்படிக்கையும் அவர்களுடைய உடன்படிக்கையோன்றே அவ்வாறே அவர்களுடையதும் கார்த்தருடைய உடன்படிக்கையோன்றே. கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் வரும் பாடுகளின் தன்மை ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்பட்டாலும், பாடுகள் ஒன்றே. அதுபோலவே அவைகளை தொடரும் மகிமைகளும் ஒன்றே. இருந்தபோதிலும் நட்சத்திரத்திற்கு நட்சத்திரம் மகிமையில் வித்தியாசப்படுவதுபோல அம்மகிமையில் பங்குபெறுபவரும் அதில் வித்தியாசப்படுவர். உண்மையோடும் முறுமுறுப்பில்லாமலும், மகிழ்ச்சியோடும் சகிக்கப்படும் பொரியபெரிய பாடுகள் அப்பாடுகளைப் பொறுத்தே நம்முடைய பிதாவினுடையதும் மற்றும் கார்த்தரும் இரட்சகருமானவருடைய இராஜ்யத்தில் வெகுமதியும் இருக்கும்.

சரியான நேரத்தில் பூமியதிர்ச்சி

தேவஊழியர் பாடிக்கொண்டிருக்கும்போதே அஸ்திபாரங்கள் அதிரும்வண்ணமாக ஒரு பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் கட்டப்பட்டிருந்த சங்கிலிகள், அவைகள் பூட்டப்பட்டிருந்த இடத்திலிருந்து கழன்றுபோயிற்று. உடனே கதவுகளெல்லாம் திறவுண்டது. சிறைச்சாலைக்காரன் நித்திரை தெளிந்து சிறைச்சாலையின் கதவுகள் திறந்திருக்கிறதைக்கண்டு, கட்டுண்டவர்கள் ஓடிப்போனார்களென்று எண்ணி, பட்டயத்தை உருவித் தன்னைக் கொலைசெய்யப்போனான். பவுல் மிகுந்த சத்தமிட்டு, நீ உனக்கு கெடுதிஒன்றுஞ் செய்துகொள்ளாதே; நாங்கள் எல்லோரும் இங்கேதான் இருக்கிறோம் என்றான்.

உடனே சிறைச்சாலைக்காரன் தேவமனிதரைப்பற்றி முழு நிச்சயமடைந்து, தனதுபொறுப்பில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட இவர்கள் உன்னதமான மனிதர்கள் என்றும், குற்றவாளிகளல்ல என்றும் அறிந்தான். அவன் ஆவிஉலகத்தைப்பற்றியும், பிசாசுபிடித்தலைப்பற்றியும் கண்டிப்பாக ஓரளவுக்கு தெரிந்திருக்கக்கூடும். இவ்விரு மனிதரில் ஒருவர் உன்னதமான வல்லமை உடையவராயிருந்து, அதன்மூலம், தெய்வீக வெளிப்பாடாக தவறாக நினைத்திருந்த பிசாசின் ஆவியை விரட்டினதையாரோ ஒருவருடைய வாயின் வார்த்தையின் மூலமாக அறிந்திருக்கக்கூடும்.

ஆகவே தற்போது எல்லா நிகழ்வுகளிலுமிருந்து இக்கைதிகளை காப்பாற்றவும், தேவனுடைய அன்பின்செய்தியை கேட்பதற்கும் தயாராகிவிட்டான். இவ்விஷயங்களைப்பற்றி அவன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவர்கள் இருந்த சிறைச்சாலைக்கு முதலாவது பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை செய்து, அதன்பின் தன்

வீட்டிற்கு கூட்டிக்கொண்டுபோனார். அவர்களுடைய காயங்களைக் கழுவி அவர்களுக்கு தேவையான வசதிகளை செய்துகொடுத்து, அந்நேரமே உலக இரட்சகரான மேசியாவாகிய இயேசுவைப்பற்றியும் அவருடைய மரணத்தைப்பற்றியுமான அவர்களுடைய ஊழியத்தைப்பற்றியும் கேட்டறிந்தார். மேலும் அவர் தன்னை பாவி என மனதில் உறுதிசெய்தார். பொல்லாத கிரியைகளினால் குறைந்தபட்சம் முழு உலகமே தேவனைவிட்டு பிரிந்தவர்களாய் பாவிகளாய் புறம்பானவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்தார். தன்னுடைய சொந்த பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு தன் சிருஷ்டிகரோடு ஒப்புரவாகவேண்டுமென்று ஏங்கினார். அதற்கு இந்த தேவஊழியரால் தனக்கு உதவிசெய்யமுடியும் என்று உணர்ந்தார். ஆகவே அவர் அவர்களைநோக்கி, “இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்?” என்றார். உங்களைப்போன்றே தேவனோடு உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு என் வாழ்க்கையின் எல்லாக்காரியங்களிலும் அவருடைய அன்பின் பராமரிப்பை உணர்ந்துகொள்வதற்கு நான் என்னசெய்யவேண்டும். மேலும் தெய்வீக வழிநடத்துதலின்கீழ் இப்போதும் இனிவரும் காலங்களிலும் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது என்பதைஉணர்ந்து, உங்களைப்போன்றே உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மைபாராட்ட நான் என்னசெய்யவேண்டும்.

“கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்” என தக்கபதில் ஊழியர்களிடமிருந்து வந்தது. இந்த வார்த்தையை ஒரு பாடமாக எடுத்து இயேசுவின் மரணத்தின்மூலம் நீதிமான்களும் அநீதிமான்களும் ஆகிய அனைவரும் தேவனோடு ஒப்புரவாகும் தெய்வீகதிட்டத்தின் கோட்பாடுகளை சிறை அதிகாரிக்கும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் அவ்ஊழியர் விவரமாக போதித்தனர். மேலும் ஆதாமும் அவருடைய சந்ததியும் உயிர்த்தெழுதல் மூலம் ஏற்றகாலத்தில் ஆசீர்வதிக்கப்படுவர். அது மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துஇயேசுவின் உடன்கதந்திர வாளிகளாக ஆகும்பொருட்டு தற்காலத்தில் அவருடைய பாடுகளில் பங்காளிகளாவதும், அதைத்தொடர்ந்து வரும் மகிமையை அடையும்பொருட்டு, தற்காலத்தில் உள்ள தெய்வீக அழைப்பைகேட்டு ஏற்றுக்கொள்ளும் சிலாக்கியமும் உண்டு என்பதையும் போதித்தனர்.

சிறைஅதிகாரியின் மனமாற்றம் :-

தற்காலத்தில் விசுவாசம் உள்ளவர்களாக கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் பாடனுபவிக்கும் சீஷத்துவமாகிய வாய்ப்பை நன்றியறிதலோடு ஏற்றுக்கொள்வது, நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட விதைக்கு ஒப்பானது. சிறைஅதிகாரியும் அவரது குடும்பத்தாரும் உலகத்திற்கும் பாவத்திற்கும் சுயத்திற்கும் மரித்து, கிறிஸ்துவின் அங்கத்தினர்களாக ஒரு புதுவாழ்க்கை வாழும்வீருப்பத்தை அடையாளப்படுத்தும்பொருட்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். பட்டணத்துக்கு வெளியே ஆற்றங்கரையோர ஜெபகூடுகைக்கு எவ்வாறு முன்பு வழிநடத்தப்பட்டார்களோ, அவ்வாறே நீதிபதிகளுடைய அநீதியான தீர்ப்பினால் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டதிலும் தெய்வீக வழிநடத்துதல் இருந்ததை அந்த தேவஊழியர் கண்டிப்பாக உணர்ந்திருப்பார்! அதன்மூலம் அவர்களுடைய விசுவாசம் இன்னும் உறுதிப்பட்டது. சுவீசேஷ நற்செய்தியை மற்றவர்களுக்கு சொல்லும்பொருட்டு கிடைத்த மாபெரும் சிலாக்கியத்திற்காக பொறுமையோடும் மகிழ்ச்சியோடும் கடினமான அனுபவங்களை சகிப்பதற்கு அவர்கள் தயாராக இருந்தனர்.

சிலநிலைப்பாடுகளின்படி ஊதிய உயர்விற்காகவும் மற்றும் குடியிருப்பு வசதிக்காகவும் இந்த தேவஊழியர் வேலைநிறுத்தம் செய்யவும், குறிப்பாக உபத்திரவங்களை கூடுதலாக அடையாதிருக்கவும், போதுமான அளவு சுயதியாகம் செய்துவிட்டதாகவும் கர்த்தரிடம் முறையிட ஏற்ற தருணமாக இது இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நிலைமை முற்றிலும் எதிர்மாறானது. அவர்கள் இன்னும் உபத்திரவங்களை சகிக்கவும் அதிக உற்சாகத்தோடு சென்றனர். கிறிஸ்துவை பின்பற்றினவர்களாக நம்முடைய அனுபவங்களும், கர்த்தரும் மற்றும் அப்போஸ்தலருடைய அனுபவங்களும் ஒரேமாதிரியாக இருக்க நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்குமாறாக எந்த அனுபவங்களையும் நோக்கிப்பாராமலும், சத்தியத்தின் நிமித்தம் பாடுகளை அனுபவிப்பதை தவிர வேறு எந்தவித பாடுகளினாலும் நாம் திருப்தியடையக்கூடாது. காலகூழ்நிலைகள் மாறியிருந்தாலும் அப்போஸ்தலர்மூலம் கர்த்தர் நமக்கு சரியானவிதத்தில் வாக்குரைத்தபடி,

“அன்றியும் கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” -2தீமோ3:2. இம்மாதிரியான பாடுகள் தன்னுடைய வீட்டிலிருந்தோ, சொந்த குடும்பத்திலிருந்தோ அல்லது சபையிலிருந்தோ நேரிடலாம். தேவஒளியை உண்மையாக பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஒருவர் இப்பாடுகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவே முடியாது.

ஆகவே தேவனுடைய ஜனங்களில் யாரேனும் ஒருவர் இப்பாடுகளிலிருந்து விலகியிருந்தால், அவர் தன்னுடைய இந்த நிலையைக்குறித்து பயத்தோடும் ஜாக்கிரதையோடும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எவ்வாறெனில் தனக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகளில் அவர் உண்மையுள்ளவராக இருந்திருக்கிறாரா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இருந்தபோதிலும் முட்டாள்தனமான காரியங்களை செய்வதாலோ அல்லது முறையாக செய்யவேண்டிய காரியங்களை முட்டாள்தனமாக செய்வதினாலோ உபத்திரவங்களை தேடிக்கொள்வது என பொருள்படாது. ஆனால் நாம் பயத்தினால் வரும் விளைவுகளினால் முறையான மற்றும் நேர்த்தியான பொறுப்புக்களை குறைத்துவிடக்கூடாது. கர்த்தரின் ஜனங்களுடைய எதிரிகளில் பயம் ஒரு மிக தந்திரமான எதிரியாகும். இதை தேவன்பேரில் வைக்கும் விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கையினால் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

பாடுகளில் உடன்செல்பவர்

வசனத்தின்படி அப்பவல் மட்டுமே அசத்தஆவியை கடிந்துகொண்டு துரத்தினார். ஆகவே அவர்மட்டுமே கலவரத்திற்கு காரணமாக இருந்தபோதிலும், அவருடன் சேர்த்து சீலாவும் சிறைப்படுத்தப்பட்டார். ஒருவேளை சீலா இதற்கு எதிராக செயல்பட்டிருக்கமுடியும் என அறிந்துஉணரலாம். அப்பவலை எல்லாம் முன்னிலையிலும் கடிந்து கொண்டிருக்கலாம். அல்லது குறைந்தபட்சம் கூட்டத்தோடு சேர்ந்து சிறைவாசத்திலிருந்து தப்பித்திருக்கலாம். ஆனால் சீலா அவ்வாறில்லாததினால் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம், அப்பவலுக்கு ஒரு தகுதிவாய்ந்த உடன்ஊழியராக இருந்தார். அப்போஸ்தலர்மீது தேவஆசீர்வாதம் இருந்தது என உணர்ந்ததோடு, கர்த்தரால் விசேஷமாக பயன்படுத்தப்பட்டார் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தார். ஆகவே எம்மாதிரியான அனுபவங்கள் அவர்களுக்கு நேர்ந்தாலும் கர்த்தர் அவர்களுக்கு அதை நன்மைக்கேதுவாகவே செய்வார் என்பதை உணர்ந்திருந்தார்.

அப்பவலோடுகூட அடிவாங்குவதிலும், பாடல்களை பாடுவதிலும் சிறைஅதிகாரிகள் மனமாறுதலிலும், சீலாவும் பங்குபெற சிலாக்கியம்

பெற்றிருந்தார். நிச்சயமாகவே காத்திரிடத்தில் விசுவாசமாய் இருப்பதற்கான ஆசீர்வாதத்தை கொண்டுவருவதோடு, அதிக உலகஞானமுடையவராக, ஜாக்கிரதை உடையவராக சுயத்தைத் தேடுபவராக இல்லாமல், தெய்வீக வழிநடத்துதலுக்கு கீழ்ப்படியவும் செய்தார். எபி10:32,33ல்; சிலர் அவரோடுகூட மிகுந்த உபத்திரவங்களாகிய போராட்டத்தை சகித்தார்கள் எனவும், ஆனால் சிலர் அவருடைய அவமானத்தில் வெறுமனே உடன் செல்பவராக இருந்தனரே தவிர, எந்தவிதமான இழப்பையும் பெறவில்லை என அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். தேவன் இவ்விருதிரத்தாரிடையே உள்ள உண்மையை போற்றி அதற்குரிய வெகுமதியை அளிப்பார் எனவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அதேபோல் நாமும் காத்தருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாகவும், அவருடைய வழிநடத்துதல்களை பின்பற்றுபவராகவும், அதோடுகூட அவருடைய ஆசீர்வாதங்களுக்கும் பங்காளிகளாக இருப்போமாக.

நீதிபதிகளின் சபதம்

முந்தைய இரவில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி அதிகாரிகள் மறுநாள்காலையில் தேவஊழியரை உடனடியாக விடுதலைசெய்யுமாறு கட்டளையிட்டனர். அப்பவல் மற்றும் சீலா இவ்விருவரும் சரியான காரணத்திற்காக தண்டிக்கப்படவில்லை என உணர்ந்தனர். அவர்களை அடித்து சிறைச்சாலையில் அடைத்தது பொதுஜனங்களை சமாதானப்படுத்தவே. இதேபோல நம் காத்தருடைய விஷயத்திலும் பிலாத்து அவரை வாரினால் அடிக்க கட்டளையிட்டதும் ஜனக்கூட்டத்தின் கோபத்தைத் தணிக்கவேன்றி, நீதியை நிறைவேற்றவில். அப்பவல் எந்த ஒரு வகையிலும் ஒரு வக்கீல் அல்ல, ஆனாலும் முந்தைய இரவில் அவரும் சீலாவும் ரோம குடியரிமைபெற்றவர்கள் எனவும், அதினால் தங்களுக்கு எந்த ஒரு தண்டனை அளிக்கப்படும் முன்பு ஒரு நியாயமான விசாரணை அவர்களது உரிமை என அதிகாரிகளிடம் சொல்ல முயற்சித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் ஜனக்கூட்டத்தின் கூக்குரலினால் அவர்களுடைய வார்த்தைகள் கேட்கப்படாதே போயிருக்கும்.

அவர்களை விடுவிக்கக்கூடிய ஆணை சிறைச்சாலையில் கிடைக்கப்பெற்றவுடன், தாங்கள் இருவரும் ரோம குடியரிமைபெற்றவர்கள் என அதிகாரிகளுக்கு சொல்லி அனுப்பினான். மேலும் அவர்களுடைய விஷயத்தில் மூன்றுவகையில் ரோம சட்டம் மீறப்பட்டிருக்கிறது எனவும் சொல்லியனுப்பினார்; 1. அவர்கள் அடிக்கப்பட்டனர் 2. இது பொதுமக்கள் முன்னிலையில் நடந்தது 3. அவர்கள் சட்டத்தின்படி தண்டிக்கப்படாததால் இது கண்டிக்கத்தக்கது.

அப்பவலின் தெளிந்த புத்தியுள்ள மனது

அதிகாரிகளுக்கு எதிராக இம்மூன்று குற்றச்சாட்டுகளும் அவர்களை எட்டியபோது அவர்களுக்கு அது கடினமாக இருந்தது. ஆகையால் உடனடியாக சிறைச்சாலைக்கு வந்தார்கள் என்பதில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை. அப்போஸ்தலரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவர்கள் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் கொண்டுவரப்பட்டு, முந்தைய இரவில் அவர்கள் அநீதியாக நடத்தப்பட்டனர் என மக்கள் முன்பு ஒத்துக்கொண்டு அதை சாட்சியாக கூறினர். இது அவருடைய விசுவாசத்திற்கு எதிரான நிந்தையை போக்கும். இதனிமித்தம் உங்கள் போதகர்கள் விசாரிக்கப்பட்டு பட்டணத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டதுடன் மீண்டும் திரும்பிவர தடைசெய்யப்பட்டுள்ளனர் என பொதுமக்கள் அப்பட்டணத்தில் இருந்த சீஷர்களிடம் கூறமுடியாது.

அதேசமயம் அவருடைய சமரசத்தின் ஆவியையும் கவனிக்கவேண்டும். அப்பவலும் சீலாவும் தொடர்ந்து பொதுமக்கள் முன்னிலையில் போதிக்க வலியுறுத்தவுமில்லை, தங்களுடைய சுயாதீனத்தை பயன்படுத்துவதற்கு சட்டப்படியான பாதுகாப்பு தரவேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தவில்லை. அதற்கு மாறாக, தங்களுடைய சகிக்கேற்றவாறு அப்பகுதியில் தேவ வழிநடத்துதலின்படி ஊழியம் முடிந்தது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். இவ்விடத்தைவிட்டு வேறு இடம் செல்லவேண்டியுள்ளது என்ற முடிவுக்குவந்தனர். ஒரு பட்டணத்தில் உங்களை துன்புறுத்தினால் மறுபட்டணத்திற்கு ஓடிப்போங்கள் என்ற நமது குருவின் ஆலோசனையின்படி அவர்கள் செயல்பட்டனர்.

இவ்வகையில் ஒரு சமாதான சமரசம் ஏற்பட்டினால், நீதிபதிகளும் தங்களுக்கு தொடர்ந்து வரவிருக்கும் சிரமத்திலிருந்து மீண்டனர். மேலும் தேவஊழியரும் எந்த தவறும் செய்யாதவராக அறிவிக்கப்பட்டு மரியாதையுடன் நடத்தப்பட்டனர். ரோம குடிமக்களுக்கு உண்டான உரிமையின்படி அப்பட்டணத்திலேயே இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டாலும், சமாதானம் ஏற்படும்பொருட்டு பட்டணத்தைவிட்டு வெளியேற முடிவுசெய்தனர். தேவஜனங்களில் சிலர் தங்களுடைய உரிமையை தேவைக்கேற்றபடி வலியுறுத்தாமல் தவறுசெய்கின்றனர். வேறுசிலர் இதற்கு மாறாக தங்களுடைய பூமிக்குரிய உரிமைகளை அதிகமாக வலியுறுத்துவதன்மூலம் தவறுசெய்கின்றனர். இங்கு அப்பவலின் விஷயத்தில் தெளிந்தபுத்தியின் ஆவியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயல்களை நாம் உதாரணமாக காண்கிறோம். காத்தருடைய சித்தம் செய்வதற்காக அவசியமான மற்றும் நியாயமான உரிமைகளை மட்டுமே வலியுறுத்தினார். சமாதானம் ஏற்படும்பொருட்டும் அவருடைய பலியின் உடன்படிக்கைக்கு இசைவாகவும் வேத வசனங்களுக்கு இசைவாகவும் மற்ற உரிமைகளை கலப்பமாக விட்டுக்கொடுத்தார்.

பட்டணத்தைவிட்டு வெளியேறும் முன்பாக அந்த தேவஊழியர் லீதியாளின் வீட்டிற்குச்சென்று அங்கே சகோதரரை சந்தித்து அவர்களை தேற்றினார். எந்த வார்த்தைகளைக்கொண்டு சகோதரரைத் தேற்றினார் என நிதானிப்பதில் சிரமம் ஏதுமில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் பாடுகளை அனுபவித்ததினால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை கண்டிப்பாக நினைவுகூர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களுடைய சோதனைகளிலும் கஷ்டங்களிலும் பாடுகளிலும் காத்தர் எவ்விதமாக நடத்தினார் என்றும் சொல்லியிருக்க வேண்டும். நன்மைக்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டதையும் அதினால் சிறைச்சாலைக்காரரும் அவருடைய குடும்பத்தினரும் சகோதரராக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதையும் கூறியிருப்பார்.

புதிய ஏற்பாட்டை முறையாக வாசிக்கும் எவரும் சகோதரத்துவத்தின் ஆவியானது விசுவாசவீட்டாரின் அங்கத்தினர்களாக காத்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஜனங்களின் மத்தியில் பரவியிருந்திருப்பது அதில் புதிவாகியிருக்கிறதை கண்டிப்பாக நோக்கிப்பார்ப்பார்கள். மேலும் தற்கால சத்தியத்தில் கனிகூர்ந்திருப்போரிடம் அறிவுப்பூர்வமாக தொடர்புகொள்ளும் எவரேனும், இதேமாதிரியான சகோதரத்துவத்தின் ஆவி அசாதாரணமான அளவு இருக்கிறது என்பதை கண்டிப்பாக அறிவார்கள் ஆமென்.